

Figueres

NO de L'Ajuntament a la Comissió Informativa

Volia assistir a les Permanents

Pàgina 7

Vilabertran

Segon any del Pessebre Vivent

**Nou recorregut i
més quadres
plàstics**

Pàgina 13

Sant Feliu de Guíxols

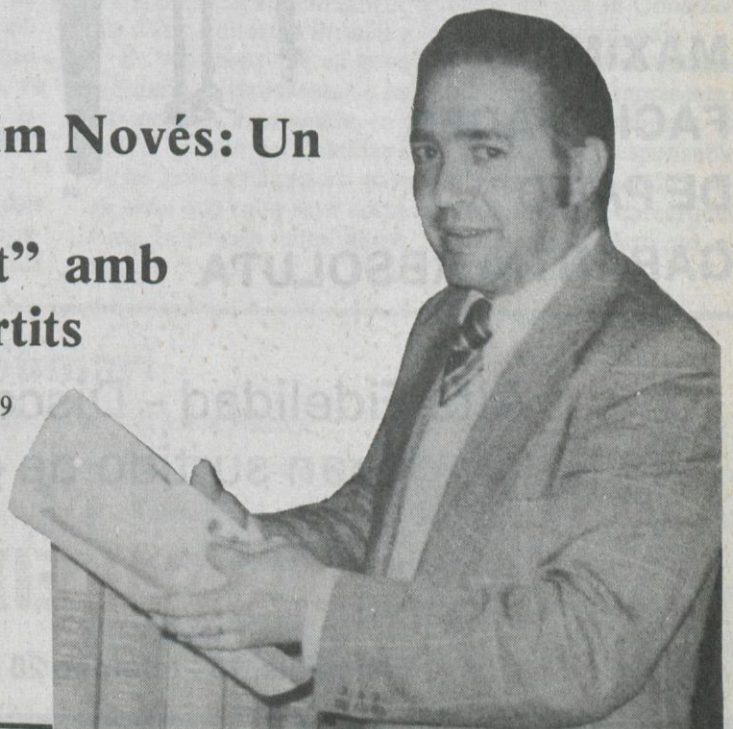
El poble reclama un nou ambulatori de la Seguretat Social

Pàgina 12

Portbou

Joaquim Novés: Un batlle "renyit" amb els partits

Pàgines 18 i 19

...y ahora en Figueras!!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Exclusivas:

YAMAHA

RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN

HAMMOND

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA

Les comarques i la Generalitat

Es curiós que les primeres crítiques contra el Govern de la Generalitat hagin vingut alhora d'Aliança Popular, del PSC-Reagrupament i d'un diputat d'UCD. Hi ha trets comuns a dues bandes. Aliança Popular i el PSC-Reagrupament tenen en comú la seva marginació del govern. La gent de López Rodó hi està representada molt teòricament pel conseller d'Agricultura, Josep Roig, d'Esquerra Republicana, que ha estat nomenat pel President en representació dels partits minoritaris al Parlament espanyol. El PSC-Reagrupament, en canvi, hi està per Jordi Pujol, conseller polític en nom del Pacte Democràtic.

La diferència, a part la ideològica que és prou sabudes, és que Aliança Popular té un sol diputat mentre que els socialistes del PSC-R en tenen quatre. La seva participació electoral en la coalició nacionalista encapçalada per Pujol i Convergència Democràtica els ha conduït, en canvi, a aquesta situació paradoxal. La seva frustració s'accentua en veure que Esquerra Democràtica, l'altre partit important de la coalició, tot i haver tret només dos diputats, ha aconseguit una de les conselleries tècniques, la de Cultura per Pere Pi-Suñer. És evident que la personalitat i l'habilitat de Ramon Trias Fargas hi ha estat un element decisiu.

Deixant de banda els seus problemes interns de partit, que han desembocat en l'escissió encapçalada per Josep Buiria, Amadeu Cuito i la vídua Pallach, el paper del PSC-Reagrupament en la formació del govern no ha estat massa brillant. Situat en una estranya terra de ningú, allunyat del Pacte Democràtic i cercant un acord amb els socialistes del PSC-PSOE, el partit que fundara Josep Pallach no ha tingut cap pes específic en aquest moment decisiu, malgrat els seus quatre diputats. La visita al President Tarradellas, demanant-li que fos Josep Verde el conseller del Pacte, quan el Pacte ja havia elegit a Pujol, va ser una mostra de crispació, més que cap altra cosa. L'argument d'haver estat sempre el partit més fidel a Tarradellas era massa anecdòtic.

És en aquest context que s'interpreten les crítiques dels diputats gironí i lleidatans del PSC-R al Govern, denunciant una pretesa marginació d'aquestes comarques en la

seva formació, crítica en la qual han coincidit amb el diputat lleidatà d'UCD, Manuel de Sárraga.

Tanmateix, pel lector distret, han estat una sorpresa aquestes protestes de Paredes, Arana i Pau. La majoria de consellers són de Barcelona, vénen a dir. Heus aquí Reventós, Triginer, Gutiérrez, Pujol, Sentis, Rahola, Pi-Suñer, Codina, Serra i Espasa. Roig és de Valls, de manera que els tarraconins es poden donar per satisfets, perquè a més en Folchi, tot i ser de Barcelona, darrerament viu a Tarragona.

Lleida i Girona, doncs, resten marginades del govern diuen el socialistes del Reagrupament, encara que "La Vanguardia" s'afanyava a recordar-los que Triginer és fill d'Agramunt. I Girona?

Es pot prendre seriosament aquesta actitud dels pallaquistes —i consti que ho dic amb tot el respecte— o cal considerar-la com una rebequeria? Curiosament el que demanen Arana i Pau des de Lleida és que es nomenin els representants de les diputacions previstos a l'acord de restabliment de la Generalitat, però ajornats de comú acord fins que les diputacions no siguin democràtiques. Es que el PSC-R vol veure els presidents de les Diputacions al Consell Executiu de la Generalitat? El que volen és ser-hi ells, que tenen els primers diputats de Girona i Lleida, d'acord amb una de les fórmules estudiades en les negociacions que els podria afavorir.

Aixecar, amb aquest objectiu, el fantasma del pretès centralisme de Barcelona i de la marginació d'unes comarques no és gaire responsable políticament en un moment tan delicat com el que viu Catalunya i sorprèn que ho faci un partit com el PSC-Reagrupament. Que el diputat d'UCD tingui la demagògia de demanar que la Conselleria d'Agricultura s'instal·li a Lleida, ja s'entén més.

Es ben sabut que un govern no es forma enlloc en base a criteris de representació territorial, sinó de la representació política expressada en les eleccions. L'important és que el govern de Catalunya sigui plenament responsable de les seves obligacions envers tots els catalans. Altra cosa seria que en la seva actuació marginés unes comarques i en beneficiés unes altres arbitràriament. Però no és aquest el cas.

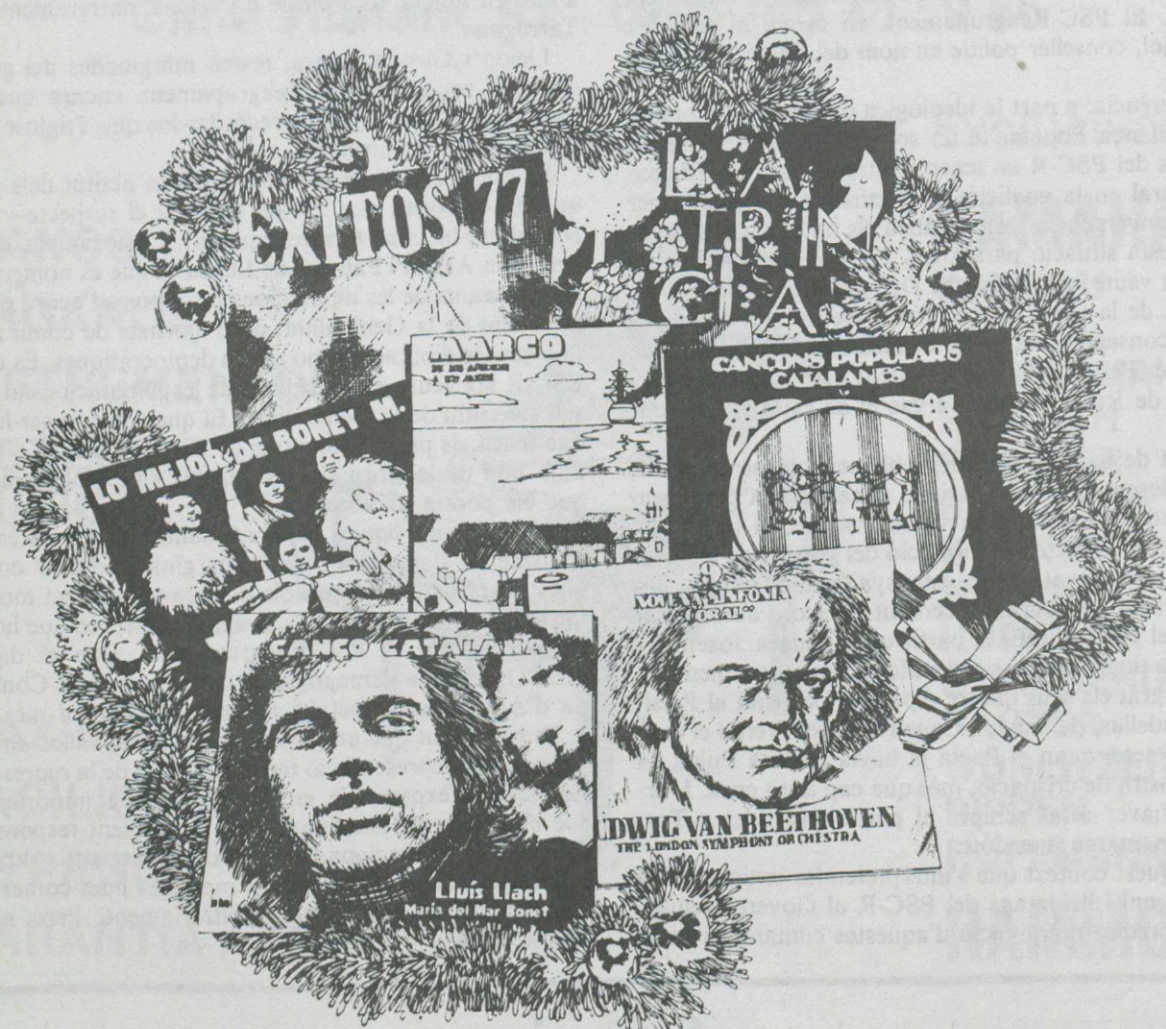
Sumari

• Ajuntament d'esquerra	Pàg. 5	• Tribuna política	Pàg. 23
• Haurem de cridar al flautista, per Antoni Calvó	7	• Aquests artistes, per Narcís Pijoan	24
• 6 x 9, por By Sens	11	• Televisió	25
• Bústia	15	• La "Jean Bonin", un any més, per Albert Gurt	29
• Una catalanitat dubtosa...?, per Emili Casademont i Comas	21	• Borsa de Trabajo	30

¿Prefiere un disco o un cassette?

Venga a "la Caixa" del 17 al 24 de Diciembre.

Le regalaremos un disco o un cassette. Lo que usted prefiera.
Acérquese a una de nuestras 490 Oficinas.
Su regalo le espera.

Venga a "la Caixa" a por su regalo de Navidad.

CAJA DE PENSIONES

"la Caixa"

de Catalunya i Balears

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Narcís J. Ferrer

Jordi Vallmajó

Secretari de redacció:

Juli Molons

Redactors i col·laboradors:

Xavier Amir

Maria Angels Anglada

Joaquim Ballestero

Martí Balló

Enric Frigola

Ferran Garrido Pallardó

Antoni Godoy

Jordi Gratacós

Ramon Guardiola

Jaume Guillamet

Joan Guillamet

Alfons Gumbau

Albert Gurt

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoan

Josep Playà i Maset

Angel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Carles S. Costa

Josep Maria Salvatella

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Nuri Vallmajó

Montserrat Vayreda i Trulló

Torner Malé (fotografia)

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon 50 57 63

FIGUERES

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Departament de publicitat:

Josep de la Fé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Imprès:

Vallesana de Publicacions, S. A.

c/. Calders, 21-25

SABADELL

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

c/. Portella, 9

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Ajuntaments d'esquerra

Continua sense aclarir-se quan se celebraran les eleccions municipals. Sembla que el Govern vol retardar-les fins al mes de juny, un cop aprovada mitjançant referèndum la Constitució, encara que a canvi del retard propiciaria unes comissions gestores que es farien interinament càrrec dels ajuntaments.

Com és lògic, l'oposició, que en aquest cas vol dir els socialistes, no està d'acord amb l'arranjament i vol les eleccions aviat, per tal de guanyar-les també aviat. Perquè Suárez —que equival a dir UCD— les té ara i durant els propers mesos més que perdudes.

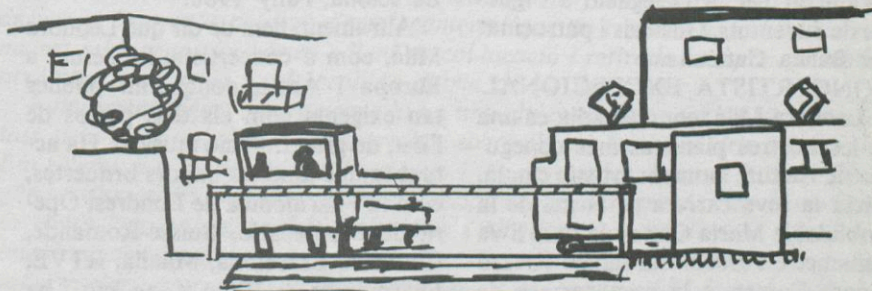
De qualsevol manera, sembla que el projecte de Llei que regularia les municipals ha emprès el camí de les Corts i s'ha infiltrat a l'opinió pública el seu contingut. Res no ha canviat pel que fa als pronòstics que feiem a 9 PAÍS fa unes setmanes, llevat de què els batlles no seran elegits pels regidors, sinó proclamats a cada població aquells candidats que encapçalin la llista que obtingui el major nombre de vots, diu el projecte.

D'aprovar-lo així les Corts, pot pronosticar-se novament sobre els primers consistoris democràtics de l'Empordà i, particularment, sobre la naturalesa política dels batlles. Si com sembla que passarà a la resta de l'Estat espanyol, els partits socialista i comunista catalans van a les eleccions plegats, queda clar qui detentarà el poder municipal. Una altra cosa és que els comunistes li facin ara el joc al Govern per a retardar les eleccions.

Finalment, no s'ha d'infravalorar la tasca d'oposició que dintre els ajuntaments exerciran els homes dels altres partits, en una correlació de forces molt semblant al resultat de les eleccions del 15-J. Mentrestant, continuem amb uns ajuntaments que no tenen cap representativitat.

A. R.

Cop d'Ull

EL PASO A NIVEL, ¿HASTA CUANDO?

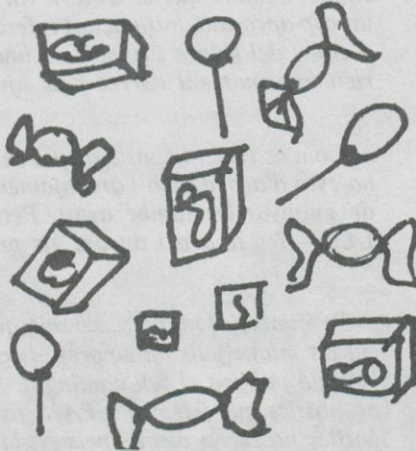
Brevísimo

¿HAY PROBLEMAS ECONOMICOS EN EL AYUNTAMIENTO?

Parece confirmarse en los últimos días que existen verdaderos problemas económicos en el Ayuntamiento. Diversos proveedores de la Casa Grande manifiestan públicamente su disgusto al llevar cerca de un año sin cobrar las diversas facturas presentadas en su momento y siguiendo los pasos que se les indicaron. Nos resulta extraño que la crisis, económica por supuesto, pueda afectar a un organismo que cuenta con los ingresos necesarios para desarrollar su actividad. Los pagos que los ciudadanos efectuamos al Consistorio son satisfechos con extrema prontitud, por aquello de los recargos al no pagar, y sin premuras. Puede que los acreedores del Ayuntamiento pasen también a recargar sus facturas no satisfechas como multa o infracción, aunque la solución más sencilla sería pagar pronto y bien. Que así sea.

EN FIGUERES NO HAY RUBIAS

Bueno, en Figueres tenemos rubias, morenas y, si me apuran, hasta pelirrojas. De lo que aquí se habla es de la falta de monedas de peseta, las populares "rubias". Hace ya algunas semanas en Barcelona la gente se

quejaba de que no se le devolvía el cambio por falta de monedas. Aquí en Figueres, esta peculiar epidemia se ha hecho patente desde hace unos días. Concretamente, en varias tiendas y establecimientos después de la compra te dan caramelos, chiclés o

cajas de cerillas por pesetas. Al principio, por una vez la cosa tenía su gracia y nuestros hijos disfrutaban de un regalo insospechado. Ahora la cosa es más complicada porque los niños están enpachados de estas golosinas, y los mayores ya no sabemos que hacer con tanta caja de cerillas.

EL FESTIVAL DE HABANERAS: UN EXITO

El pasado miércoles por la noche tuvo lugar en la Sociedad Coral Erato, y con patrocinio del Ayuntamiento, un Festival Canto de Habaneras que resultó de una brillantez extraordinaria; no sólo por la gran calidad de los grupos participantes, sino también por el gran calor que el público figuerense dispuso a los artistas que actuaron durante la velada. El llenazo de la sala y el éxito alcanzado demuestran una vez más que UNICEF cuenta y mucho para nuestros ciudadanos. Sólo la ausencia del Dr. Antonio Puigvert, esperado en el acto, nos extrañó, ya que había prometido su asistencia.

Alex

Dilluns vinent, al Museu de l'Empordà

Extraordinari concert de Leonora Milà, pianista de fama internacional

(De la nostra Redacció).—Leonora Milà, gran artista catalana coneguda internacionalment, oferirà el proper dilluns, dia 19, al Museu de l'Empordà, un extraordinari recital de piano, organitzat per la Delegació a Figueres de Juventuts Musicals i patrocinat per Banca Catalana.

CONCERTISTA EXCEPCIONAL

Leonora Milà, com hem dit, és una de les nostres pianistes més conegudes de l'actual moment artístic català. Inicià la seva carrera de la mà de la inoblidable Maria Canals la qual li va transmetre l'escola del famós Ricard Viñas. Començà la seva carrera de concertista quan tenia sis anys, interpretant al Palau de la Música Catalana, de Barcelona, el concert en la ma-

jor de Mozart. Entre els guardons més importants que ha conquerit, cal esmentar el primer lloc en le Concurs Viotti d'Itàlia i el primer premi absolut del Concurs Maria Canals, de Barcelona, l'any 1966.

Altrament, hem de dir que Leonora Milà, com a concertista, ha actuat a Europa i Àssia, conquerint públics tan exigents com els dels països de l'Est, de gran tradició musical. Ha actuat també amb les millors orquestres, com la Filarmònica de Londres, Opera de Montecarlo, Suisse-Romande, Ciutat de Barcelona, Manila, RTVE, Filarmònica de Hong-Kong, etc. i ha col·laborat amb directors del prestigi d'Eduard Toldrà, Pierre Colombo, Rudolf Dunbar, Percy L. Rogers, etc.

Artistes de l'Empordà, a Barcelona

A la Galeria Matisse, de Barcelona, s'ha inaugurat una exposició, que restarà oberta al públic fins al dia 5 de gener, sota el títol "Artistes de l'Empordà". Hi són representats, amb diferents obres, Josep Bonaterra, Eusebio de Puig, Joan Massanet, Salvador Dalí, Angel Planells, Ramón Reig, Molons, Joaquim Bech de Careda, Angeles Santos, Bartomeu Massot, Joan Manera, Evarist Vallès, Joan Sibecas, Lluís Vayreda, Jaume Turró, Prim Fullà, Felip Vilà, Miquel Capallera, Ministrall i Josep Maria Joan Rosa.

Per altra banda, cal dir que el dia de la inauguració d'aquesta mostra es féu la presentació a Barcelona (a la mateixa Galeria) de dos llibres típicament empordanesos: "Les bruixes de Llers", de Carles Fages de Climent, i "Sis visions de l'Empordà", de Narcís Pijoan, Josep Vallès i Domènec Moli.

Els partits polítics no poden assitir a les sessions de la Comissió Municipal Permanent

Hem rebut, a la Redacció de 9 PAÍS, aquest comunicat:

“A la darrera reunió entre la Comissió Informativa Municipal de Partits Polítics i representants de Consistori, es va acordar el següent:

—A la propera reunió, es procedirà a una lectura conjunta del llistat de les noves denominacions dels carrers de la ciutat i es farà públic l'acord sobre el particular.

—Promoure una campanya de sensibilització popular sobre rectificació del cens laboral, a càrrec del municipi. Els partits aportaran suggeriments sobre la naturalesa de la campanya, “slogans”, etc.

—Els serveis tècnic-municipals facilitaràn als partits polítics de la Comissió la normativa vigent sobre urbanisme i edificació, així com plànol de la ciutat amb les distintes zones marca-

des, segons la seva actual classificació urbanística.

—Igualment es facilitarà als partits pressupost de l'exercici del 1977 detallat per partides.

A la sol·licitud dels partits sobre possibilitat d'assistència a la Comissió Municipal Permanent, es va con-

testar negativament, adduint que a l'esmentada Comissió no poden assistir-hi ni tan sols els consellers.

La propera reunió va acordar-se que se celebraria el proper dia 15, dijous. Se'n farà el comunicat oportú. CDC - ERC - PSC (c) - PSC (r) - PSOE - PSUC i UCD”.

Haurem de cridar el flautista?

Figueres és una ciutat bruta. Ens ho ha recordat recentment el CIT local, iniciant una campanya a la que hi voldria col·laborar des d'aquestes modestes retelles.

La neteja d'una ciutat com la nostra és un problema envitricollat d'enfocar per la gran quantitat d'elements que hi incideixen i que cal tenir presents a l'hora de cercar solucions mínimament satisfactòries; i perquè és relativament fàcil caure en la temptació de simplificar excessivament la qüestió i contemplar-la únicament i exclusivament en funció de la bellesa de la població i de la seva imatge externa, oblidant altres aspectes tan importants com pot ésser el sanitari.

Qualsevol projecte de solució haurà d'anar, necessàriament, a cavall de dues actuacions essencials, paral·leles i complementàries: disposar d'uns serveis de neteja eficients, moderns, flexibles i ben disposats a superar-se constantement; i desenvolupar una tasca pedagògica permanent, tendent a mentalitzar els ciutadans —de totes les edats— que cal la col·laboració de tots perquè sigui possible mantenir neta la vila.

Si els criteris d'actuació que s'adoptin pretenen ultrapassar els plantejaments parcials, superficials i temporals, per tenir en compte tota la seva enorme complexitat, caldrà enfrontar el problema en la seva globalitat tant pel que fa referència als punts concrets com pel territori afectat. Això és: endegar el combat de la neteja en el conjunt de les seves accepcions a la vegada i en la totalitat de la vila, car només aconseguirem una Figueres neta quan tots i cada un dels carrers, sectors i barris siguin nets.

Probablement, els punts més sobresortints siguin la neteja dels carrers i places de papers, puntes de cigarretes, etc., i la recollida de les escombraries. Quant al primer punt, caldrà la instal·lació de més papereres, que es buidin de tant en tant i que es conservin en bon estat d'ús, i que s'escombrin i reguin periòdicament els carrers. Quant a la recollida d'escombraries, hi ha dues modalitats establertes: la domiciliària i la que funciona a base de contenidors (que a segons quins indrets no són retirats diàriament). Naturalment, s'hauria de fer un esforç perquè la recollida fos diària arreu de Figueres, però si ara per ara això resultava impossible per manca de recursos, tal vegada seria bo d'estudiar un sistema de contenidors per a tota la ciutat que no fos excessivament incòmode per la llunyania del lloc d'emplaçament i que no resultés ni antiestètic ni molest mitjançant un horari adient de col·locació i retirada, sempre que amb això s'aconseguís la total recollida diària de les deixalles.

Íntimament lligats amb aquests hi ha uns altres punts potser no tan comentats, però no per això menys importants, sobre els que també caldria actuar-hi. Em refereixo a les pintades a les parets i les engaxades de cartells de propaganda, que caldria regular; la neteja periòdica de la xarxa de clavegueres de la ciutat i especialment dels embornals i albellons per tal d'evitar possibles inundacions en cas de pluja torrencial; així com també a la imperiosa necessitat d'iniciar una campanya municipal urgent de desratització perquè la plaga de rates que comença a afectar-nos aviat serà preocupant.

Servicio de hemodiàlisis, en Figueres

El próximo viernes empezará en nuestra ciudad el funcionamiento de una unidad de hemodiálisis. Esta unidad constará de seis monitores, de los cuales funcionarán cinco, a fin de poder contar siempre con uno de reserva. Ha sido instalada en el Hospital figuerense, sufragando éste su coste totalmente.

Cabe resaltar que esta unidad de hemodiálisis es la segunda que entrará en servicio en las comarcas gerundenses y la primera instalada en una ciudad no capital de provincia.

Minusválidos: actos anunciados

Según se nos comunica, el próximo día 16, a las 20,30 horas, en la Biblioteca de la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros, tendrá lugar una conferencia sobre la problemática de los minusválidos, y el día 17, en la Casa de La Juventud, a las 20 h., un debate sobre el mismo tema.

Inauguració del Centre de Càlcul de l'Empordà

Es filial del Centre de Càlcul de Girona, el primer que s'instal·là a les nostres comarques

Considerant la importància que dia rera dia va prenent l'Alt Empordà pel que fa a l'aspecte comercial i industrial, el Centre de Càlcul de Girona, que porta set anys establert i és el peoner a les nostres comarques, ha decidit d'establir-se a Figueres, amb el nom de Centre de Càlcul de l'Empordà, al carrer Víctor Pradera, 1 entl. C.

ALGUNES DADES TÈCNIQUES

L'ordenador, amb el qual enguany es treballa a Girona, és un IBM, sistema s, model 12. Hom disposa, a més a més, de dues unitats de disc, amb capacitat de cent milions de caràcters. Tot això es complementa amb un armari de cintes i entrada de dades a través de "diskette". A base de tot aquest dispositiu tècnic, es porten comptabilitats, "stocks", facturacions, costes i un llarg etcètera. Això fa ressaltar la importància dels centres de càlcul, en aquests moments, quan les empreses es veuen obligades a filar molt prim...

A Figueres hom disposa, de moment, de dues estacions de captura de dades, les quals permeten recollir-les per tal de transmetre-les

a Girona, on es processen i en tornen a les poques hores. (Les esmentades estacions poden recollir diàriament 320.000 caràcters.)

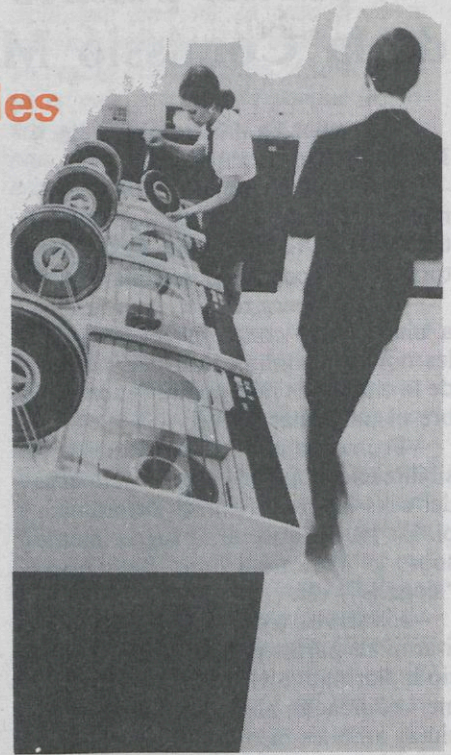
ALTRES FACTORS IMPORTANTS

La direcció del Centre de Figueres ha estat encomenada a Eduard Guimerà, home de gran experiència en aquest camp. A les seves ordres, hi col·laborarà un equip d'especialistes, els quals, a més de garantir la bona tasca del centre, representaran la creació de nous llocs de treball.

A part de complir amb el fi normal, hi ha el propòsit de donar uns cursos sobre informàtica: perforació, verificació, programació, etc. A la Cambra de Comerç i Indústria de Girona, aquests cursos ja són normals i hi han participat en tres anys més de 300 alumnes.

L'èxit obtingut per les 22 persones que formen l'equip humà del Centre de Girona, queda demostrat per la captació, només a la capital, d'uns 125 clients.

El treball dels centres, motiu d'aquest comentari, s'orienta preferentment cap a la petita i mitjana

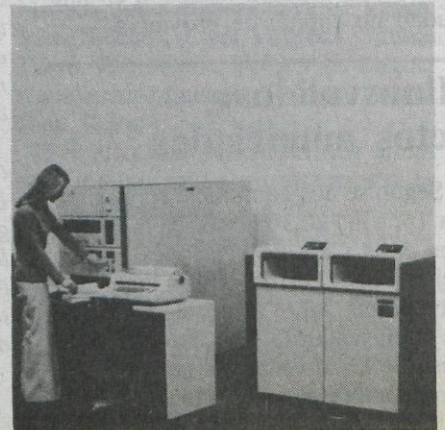
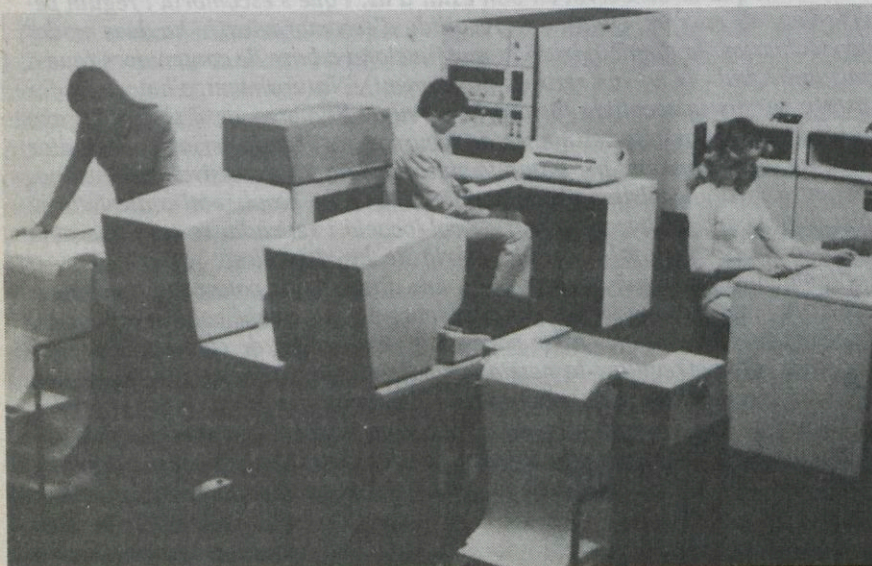

empresa, que tan arrelades són a casa nostra.

Si realment les xifres resulten sempre fredes (Per exemple, citant que el Centre de Girona pot processar en un minut 90.000 lletres o tipus), aquesta empresa vol que, en el seu treball, imperi la humanitat com a factor molt important.

Acabarem dient que la direcció del centre espera col·locar aviat una terminal a Figueres, semblant a les utilitzades per les Caixes d'Estalvi, connectada a les instal·lacions de Girona.

Esperem i desitgem que l'esforç econòmic i humà que significa la instal·lació a la nostra ciutat del Centre de Càlcul de l'Empordà es vegi premiat per un èxit total.

“Les passades eleccions no reflectiren la realitat del país”

Afirmà Joaquim Xicoy, membre del Consell Nacional d'Unió Democràtica de Catalunya, al Museu de l'Empordà

(De la nostra Redacció, per C.F.).- Amb el títol d'“Unió Democràtica de Catalunya davant el moment polític actual”, el proppassat dimarts, dia 6, al Museu de l'Empordà, aquest partit, a través de la seva delegació a l'Alt Empordà, oferí una taula rodona, a càrrec de Josep Anglada i Joaquim Xicoy, membres del Consell Nacional d'UDC.

Començà parlant Josep Anglada, el qual es referí, en primer lloc, als punts autonòmics de l'esborrall de la Constitució. Tenint en compte les reivindicacions que féu Unió Democràtica en la seva campanya electoral, criticà concretament l'article 109, que anul·la el Tribunal de Cassació, i el 43, que fa que la Generalitat no tingui cap control sobre l'ordre públic, alhora que es dolia que els parlamentaris catalans que participaren en la confecció de l'esborrall, no salvessin aquests punts almenys amb el seu vot particular en contra.

Passà després a parlar del Pacte de la Moncloa, però no en volgué fer cap defensa, tota vegada que Unió Democràtica, en no intervenir en la seva elaboració, no n'és responsable. Només en donà una informació i en féu una valoració. Valoració que, globalment, considerarà positiva, sobretot pel compromís que estableix entre el govern i els partits polítics, per tal de fer front a la greu crisi econòmica que s'inicià en l'època franquista i que la manca de decisió dels dos primers governs de la Monarquia agreujaren fins a l'extrem quasi insostenible en què ara la vivim; i positiva també, perquè la reforma d'estructures a aplicar en un termini de quatre o sis anys, comporta un millor repartiment i distribució de la riquesa, d'acord aquesta millora amb la ideologia d'UDC.

UNES ELECCIONS AMB UNS RESULTATS IRREALS

Joaquim Xicoy, després, i amb un llenguatge viu i ple d'anècdotes, digué que la política l'hem de fer entre tots, polítics i ciutadans, perquè de tots es també la responsabilitat. **Les passades eleccions, continua, no reflectiren**

la realitat del país, perquè foren unes eleccions sense consistència ideològica. I després de recordar una frase de Cambó (“Després d'una dictadura, tots som mesells”), afegí: **És necessari, per tant, mirar de superar aquesta despolitització, i ho farem només si avancem pel camí del coneixement ideològic dels partits i no pel dels seus programes socio-econòmics, car aquests responen només a unes dades concretes, però que poden anar variant segons variïn aquestes dades: les ideologies, en canvi, no varien.**

Posà llavors alguns exemples:

Els socialistes propugnaren en la seva campanya electoral que votar socialisme era votar llibertat, la qual cosa es contradia, entre altres coses, amb la negació de la ideologia socialista al dret dels pares a triar la forma d'ensenyament que creguin més adient per als seus fills. I també, en contra d'aquesta hipotètica llibertat, davant les 3,1 carteres que corresponen als socialistes a l'hora de formar el govern de la Generalitat, n'aconseguien quatre, negant així el dret de les minories a formar part d'aquest govern dit d'unitat catalana i on Unió Democràtica no hi pot participar, malgrat el nombre de vots aconseguits.

Tampoc l'eurocomunisme no és llibertat, sinó sols una tàctica diferent, la finalitat de la qual és assolir els mateixos objectius que el comunisme, a cap dels principis del qual no renuncia.

Joaquim Xicoy, tot seguit, passà a analitzar la ideologia demòcrata-cristiana d'Unió Democràtica, ideologia que, basada en l'individualisme comunitari, creu en l'home, en el seu valor com a persona i en els drets que com a tal li pertoqueu, sempre que aquests drets no atemptin contra la justícia distributiva. Digué també que, per a aquest partit, el creixement econòmic no és un fi sinó un mitjà per assolir l'autèntica qualitat de vida que vegada més ell mateix; d'aquí la defensa d'UDC del principi del subsidiariat, que Joaquim Xicoy condensà d'una manera molt gràfica, dient: **El que pot fer l'individu que no ho faci la família, el que pot fer la família que no ho faci el municipi, el que pot fer el municipi que no ho faci la comarca...; és a dir, mai no serà traspasada a un organisme superior —i, per tant, distant de les persones— cap decisió que pugui ser presa per un organisme més de base i, per consegüent, més proper als interessats. Una planificació feta a nivell de l'Estat, com propugnen el socialisme i el marxisme, va en contra dels principis ideològics d'Unió Democràtica de Catalunya, perquè per a Unió Democràtica és l'individu qui ha de fixar la planificació de les seves pròpies necessitats, i només el principi de solidaritat podrà interferir aquesta planificació.**

Sols així construirem una societat més justa, d'on desapareguin l'opressió i l'odi i es facin triomfants la justícia i la llibertat.

PEIXATERIA MONTJOI

Participa a todos sus clientes y amigos que hayan comprado participaciones de Lotería Nacional del Sorteo de Navidad, que el número 19.932 que figura en dichas participaciones ha sido consecuencia de un error, debiendo ser el número 17.932.

Lo que comunica a los poseedores de los boletos y ruega pasen por su Establecimiento para serles canjeados por los del ya citado número 17.932, antes del día 15 de diciembre de 1977.

Figueres, 30 de Noviembre de 1977.

A la Societat Coral Erato

Se celebrà el Festival d'Havaneres, a benefici de la UNICEF

Amb gran assistència de públic, el propassat dimecres, dia 7, a les 10 del vespre, se celebrà a la Societat Coral Erato, de la nostra ciutat, l'anunciat Festival d'Havaneres, a benefici de l'Associació de la UNICEF, que patrocinà l'Ajuntament i organitzà l'esmentada societat.

Hi actuaren els grups següents: "Roses Canta", "Els Pescadors de l'Escala", "Peix Fregit", "Veus de Besalú", "Alba", etc. Cal dir que el grup "Veus de Besalú" estrenà l'havanera "Enyorament", música de Maria Rosa Gratacós i lletra de Montserrat Vayreda i Trullol.

Èxit de públic, com hem dit abans, que es traduí en una aportació econòmica dels figuerencs per a l'obra de la UNICEF, organisme que va rebre el Premi Nòbel de la Pau l'any 1965.

A la foto, un dels grups durant la seva actuació.

Nota de la Biblioteca Popular "Carles Fages de Climent"

Con ruego de publicación, cosa que hacemos gustosos, la directora de la Biblioteca Popular "Carles Fages de Climent", nos remite la siguiente nota:

"Con motivo de las próximas fiestas de Navidad, Año Nuevo y Reyes, esta Biblioteca permanecerá cerrada al público, del día 14 de diciembre al 7 de enero, ambos inclusive".

A la Galeria d'Art Rhodas

Primera exposició de Maurice Ribes, a l'Estat espanyol

(De la nostra Redacció, per R.G.R.)— Ha esdevingut un hàbit, com un fet normal, l'activitat de les sales d'exposicions figuerenques. Però realment hem de reconèixer que la seva activitat és molt notable i un alt exponent en la vida de la ciutat, tant pel nombre de sales com per la seva qualitat.

Fa ben poc s'ha presentat per pri-

mera vegada a Espanya un jove artista francès que, als seus 24 anys, va oferir una mostra notable. Maurice Ribes és un artista a tenir en compte. La força de les seves obres guanya tot seguit a qui les contempla; i a aquesta força i moviment s'hi uneix una notable composició ben inspirada i resolta, i el binomi que formen amb els colors que sap dosificar de forma equilibrada. Ribes té un estil personal, i així dóna la mida de la seva talla d'artista.

Ha sortit de l'Escola de Belles Arts d'Avinyó, i és un home que viu lliurat a la pintura, a aquesta pintura de moviment i d'espai. Estar lliurat a l'art vol molt d'esforç i sacrificis. No hi ha facilitats, no hi ha mecenas. Si l'artista no vol claudicar al gust dels compradors, demostra fermesa d'ànim i personalitat.

Caussa

Supermercat del Disc

Cassettes

c/. Girona, 19

FIGUERES

6 X 9

Por BY SENS

INSISTIENDO SOBRE LA CALLE ARIBAU

El señor C. ya ha comentado aquí en una ocasión el deplorable estado en que se encuentra la calle Aribau de Figueres, señalando las dificultades que existen para transitar por ella en ese tramo del Firal y que, por otra parte, tanto facilita el acceso de sus vecinos con el centro para la actividad y el ritmo cotidiano. Cada vez que vuelve el ámbito lluvioso, el señor C. se acuerda de la calle Aribau y no comprende cómo va pasando el tiempo permaneciendo en el olvido de quienes deberían avivar su solución.

—Hay que insistir —me dice el señor C.— porque su estado hace sonrojar... Desde luego que la gran protagonista es la lluvia: Por un lado, al carecer de protección, se va “comiendo” la tierra estrechando cada vez más el paso. Por otro, la lluvia le da tanto “impulso” a los matorrales que éstos van creciendo, abundantísimos, en los bordes. Llegará un momento que impedirán el paso. Si dije la otra vez que andar por esa zona difícil y peligrosa era casi imposible, dentro de poco lo será del todo...

Lo que no comprende el señor C. ni comprende nadie, cuando se está sobre el tema, es que viendo cómo se encuentra el lugar no se ponga ni un triste parche, dándole un repaso al teórico firme y limpiarlo, por lo menos, de matorrales. Lo que existe y ya

se ha hecho viejo, es el proyecto de pavimentación de la parte superior y el construir unas escaleras en la inferior. Esas escaleras para la calle Aribau que se han ido diluyendo con el tiempo y no les queda otra cosa que el fantasma.

—¿No se aprobó aquél proyecto? ¿No se presupuestaron las obras? ¿Por qué tanto olvido? —va preguntando el señor C.

Estamos con la misma esperanza: el avance de la próxima construcción del Hogar del Jubilado, que debe ubicarse precisamente en el solar explanado en el borde de aquella calle. Es una esperanza por simple aproximación, porque de hecho no tendrá nada que ver. Pero resulta chocante que el emplazamiento del Hogar sea bastante reciente y el acondicionar la calle Aribau lleve un retraso tan exagerado cuando, en apariencia, la solución llevaba un recorrido normal.

—¿Hasta cuándo habrá que esperar?

—Pero, qué preguntas hace usted, hombre. A lo peor, hasta cuando haya desaparecido del todo la calle. Por lo que le queda...

CUANDO EL TEATRO NO TIENE SUERTE

En Portbou, al igual que en otras localidades, presentóse el grupo escé-

nico “Sarao”, de Banyoles, con la obra de Mª Aurèlia Capmany “Vent de Garbí i una mica de por”. También, como en otras localidades, el público no fue numeroso. Y es que el teatro, todavía, porque hay muchísimo por hacer, es de los espectáculos que requiere un público cultivado. El “campo” sigue permaneciendo abandonado. Y costará mucho —siempre ha costado— que las cosas que se intentan hacer hacia la profundidad, atraigan. Llega un momento que los grupos de aficionados, lucha continuada, se desmoronan.

En este caso de “Sarao”, como pasó con tantos otros, aseguran que es una lástima. La representación de Portbou fue considerada excelente. Pero es que no se puede luchar contra tanto: hacía una noche verdaderamente invernal; en otro local proyectaban el filme “Comando Txiquia” —que allí se esperaba con interés— y, por si fuera poco, era un viernes televisivo de “Un, dos, tres”. Si sabemos que no se ha logrado elaborar una afición por el teatro... en Portbou ya no quedaban más que un puñado de personas.

ZONAS PEATONALES MOVIBLES

Ahora que surge la polémica por las zonas peatonales, caigo en la cuenta de que se producen porque todo está ya predispuerto para que sean zonas peatonales fijas. Y me acuerdo de las ideas que razonaba el señor V., hace años, viendo que la invasión del automóvil empezaba a ser muy preocupante. El señor V. soñaba con la llegada programada de unas fiestas por calles, que se llamarían algo así como “Festividad de la supresión del tránsito”, confeccionando incluso un calendario. Durante la jornada señalada no debería verse ni un vehículo. La “fiesta” consistiría en poder pasear tranquilamente por la calle, conversar, formar corros, etcétera. Las personas más mayores podrán enseñar a los niños toda serie de juegos callejeros que se nos han perdido. Como máximo y con aires de fin de fiesta, podrían desfilar las cuatro tartanas que nos quedan en Figueres. No creo que existiera oposición para estas zonas peatonales movibles, económicas y saludables...

Sant Feliu de Guíxols Palamós

Quieren un nuevo Ambulatorio de la Seguridad Social

(De nuestro corresponsal, Xavier de Lerma).- En el transcurso de una asamblea de afiliados a la Asociación Sindical de Veteranos y Accidentados del Trabajo, se conoció, por boca de su presidente, señor Aymerich Gironés, la entrega, al ministro de Sanidad y Seguridad Social del escrito de la asociación, firmado por todos los socios, en el cual se exponen las malas condiciones que ofrece el actual Ambulatorio del Instituto Nacional de Previsión.

CUATRO AÑOS... Y NADA DE NADA

En el mismo escrito, se le recuerda al ministro que desde hace aproximadamente cuatro años tiene cedido el Ayuntamiento de la ciudad los terrenos necesarios para la construcción de un nuevo ambulatorio de la Seguridad Social, sin que hasta la fecha se sepa cuando va a construirse el mismo.

No obstante lo expuesto, parece ser que se tienen buenos indicios para creer en la construcción del ambulatorio dentro, posiblemente, del venidero año.

JORDI PUJOL, EL DIA 20

Dentro de la "Quinzena del Partit" que Convergència Democràtica de Catalunya organiza en toda Catalunya, es muy posible, aunque falta la lógica confirmación definitiva, que el Secretario General de este partido y Conseller de la Generalitat, Jordi Pujol, intervenga en un míting a celebrar el próximo martes, día 20.

El Ayuntamiento pide ayuda al Consorcio de la Costa Brava

Para la realización de obras de infraestructura

(De nuestro corresponsal, J. F.).- El ayuntamiento ha solicitado del Consorcio de la Costa Brava que en la fase de obras de infraestructura sanitaria que desea establecer sean incluidas, con carácter prioritario, las siguientes: Construcción del colector de aguas pluviales y residuales del "Pla de Sant Joan" y ampliación del "Rec de Molí"; traída de aguas del Ter; encauce y saneamiento de la riera de Castell que sirve de desvío a la riera de Aubí; y completar la red de alcantarillado del sector de La Fosca.

El "Pla de Sant Joan" es la parte baja de la villa, la cual se halla gravemente afectada por embalsamientos de aguas pluviales que precisan disponer de un aliviadero suficiente para su conducción en forma adecuada a la red general. Por otra parte, dicho sector carece en estos momentos de alcantarillado de aguas residuales, lo que motiva una insalubridad a todas luces necesaria de evitar.

Por su parte, la traída de aguas del Ter se solicita por ser cada año más deficiente el abastecimiento de agua potable a la población al haberse agotado las posibilidades de encontrar nuevos caudales en este término municipal.

El problema de la playa de Castell no es nuevo. 9 PAÍS se ha ocupado del mismo en más de una ocasión y proviene de la acumulación en la misma de las aguas residuales procedentes de Palafrugell que amenazan cada

vez más con el cierre de la playa.

Por último, debe completarse la red de alcantarillado del sector de La Fosca, cuya primera fase ha ejecutado el Ayuntamiento.

Francesc Ferrer, elegit vicepresident de la Comissió d'Indústria, del Senat

El parlamentari gironí de CDC, Francesc Ferrer i Gironés, ha estat elegit vicepresident primer de la Comissió d'Indústria, Comerç i Turisme del Senat. La votació tingué lloc el proppassat dia 18 de novembre. En sortí president, David Pérez Puga, d'UCD.

Anteriorment, Ferrer ja havia estat nomenat representant de l'"Entesa dels catalans" a l'esmentat organisme. La Comissió d'Indústria, Comerç i Turisme té una gran importància en el terreny econòmic, car exerceix el control de les empreses que depenen d'alguna manera de l'Administració central i té cura de la legislació relativa a l'economia general.

JOVENTUTS MUSICALS DE FIGUERES

19 de desembre 1/4 d'onze nit

Museu de l'Empordà

extraordinari concert LEONORA MILÀ

piano

Entrada gratuïta

Vilabertran: Segon any del Pessebre Vivent

Nou recorregut i més quadres plàstics

Enguany es tornarà a representar el Pessebre Vivent de Vilabertran. La seva segona edició s'ha reformat quasi totalment. Hi haurà un nou recorregut i també nous quadres plàstics, la qual cosa farà més real el naixement de Jesús.

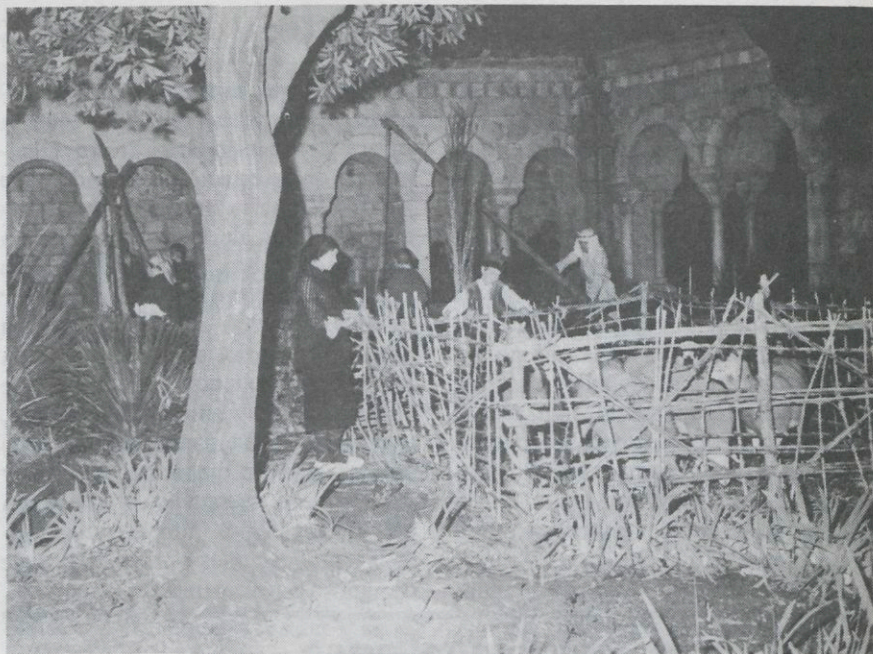
Fer un pessebre vivent no és feina d'un dia ni d'un mes. He vist a Vilabertran com tot el poble s'hi aboca: nens i nenes que hi participen i el jovent que el porta a terme, sota la direcció d'uns representants del Patronat de Vilabertran.

Tothom es prepara per al dia 24 de desembre, en què una estona abans de la Missa del Gall tindrà lloc la primera representació d'aquest pessebre.

"VILABERTRAN, NADAL DE L'EMPORDÀ"

Aquest és l'"eslogan" que s'ha ideat per tal de guarnir aquest pessebre i, sens dubte, Vilabertran serà un punt de cita per a aquestes diades nadalenques.

El pessebre vivent és com el que es fa a casa, amb les figures estàtiques o mogudes i la mateixa il·lusió. Porta

feina, no ho dubteu pas. Però tothom qui pot hi col·labora, a fi d'atorgar-li més realisme.

Les dates de les representacions són les següents: dia 24, a les 10 del vespre; dies 25 i 26, a les 7,30 del vespre; dies 1 y 6 de gener del 1978, a les 7,30 del vespre.

Josep Maria Ortega

Vilamalla

Las Cámaras de Comercio combatirán la infrautilización del Fitosanitario

(De nuestro corresponsal).-Los representantes de las Cámaras de Comercio e Industria de toda Catalunya, tras la reunión que celebraron últimamente en Girona, giraron una detenida visita al Centro de Inspección Fitosanitario y Aduanero de Vilamalla.

El Consejo de dichas Cámaras pudo constatar el nivel de infrautilización a que el Consejo está sometido, mostrando su solidaridad con la problemática que tal infrautilización viene planteando a la Cámara gerundense.

Las Cámaras catalanas se manifestaron dispuestas a instrumentar próximamente formas de cooperación suficientes para que, a nivel de infraestructura catalana de ambicioso alcance, el Centro de Vilamalla adquiriera la necesaria potenciación y capacidad funcional.

Se especula nuevamente Posible instalación en el CIR de una unidad motorizada

El campamento militar de Sant Climent Sescebes ha sido foco de actualidad durante los últimos días. De una parte, la jura de la Bandera por los reclutas del cuarto llamamiento de este año, que tuvo lugar el pasado domingo, presidida por el capitán general de Catalunya, teniente general Coloma Gallegos.

De otra parte, la visita que hizo al campamento, la semana anterior, el jefe del Estado Mayor del Ejército de Tierra, teniente general Vega Rodríguez. Esta visita se circunscribe dentro de la primera inspección que efectúa dicho importante cargo militar,

días después de haber sido nombrado.

Con la estancia en el campamento del teniente general Vega Rodríguez, se especula nuevamente con la posibilidad de la instalación en el CIR de una unidad motorizada, proyecto que en todo caso formaría parte de la nueva estructura operativa y funcional de las Fuerzas Armadas.

Desde hace ya tiempo, se viene estudiando la ampliación de la zona militar de Sant Climent Sescebes, para lo que varios propietarios de tierras recibieron ofertas por parte de la Administración, sin que se sepa hasta ahora el resultado de las mismas.

Portbou

Tensión entre el vecindario y la empresa depuradora

(De nuestro corresponsal, M.).- En reunión general extraordinaria de la Asociación de Vecinos convocada al efecto y previa exposición de su junta, se acordó, entre otros asuntos, aumentar la cuantía de la cuota de los asociados; estudio de posibilidades encaminadas a patrocinar los festejos de Año Nuevo y Reyes y, por último, rendir homenaje, en fecha aún no determinada, a todos aquellos chóferes que, desinteresadamente, han venido prestando sus servicios en la conducción de la ambulancia, vehículo propiedad de la Asociación y que a nivel municipal viene desempeñando una eficaz labor.

En el capítulo de ruegos y pregun-

tas, se prestó especial atención respecto al aumento de tarifas que la empresa concesionaria del mantenimiento de la estación depuradora de aguas residuales pretende efectuar y que, a cuenta de las mismas, ya ha pasado al cobro unos recibos. Los presentes mostraron su disgusto por la nula atención que esta empresa presta al usuario, al que no se le ha formulado explicación alguna desde el inicio de su gestión. Entendiendo, pues, que dicha concesionaria debe ofrecer una información amplia y transparente, se recabó la mediación del Ayuntamiento, a fin de que solicite las explicaciones oportunas y deje de ignorarse al usuario.

CENTENARIO DEL FERROCARRIL

El 20 de enero próximo, se cumple el centenario del enlace internacional del ferrocarril y que coincide, prácticamente, con el siglo de existencia de Portbou.

Las compañías S. N. C. F. y R. E. N. F. E. han designado unas comisiones para elaborar un programa de actos, previstos para el día 22 de enero, que se celebrarán en las estaciones de Cerbere y Portbou. Se espera la presencia de una nutrida representación de los ferrocarriles de ambas naciones.

Oportunamente, esperamos dar mayor información, toda vez que existe mucho interés en dar un espléndido realce a la efemérides con un amplio programa de actividades.

Noticario palafrugellense

(De nuestro corresponsal, Xavier Amir).- Apenas hemos llegado a mediados de diciembre y las *Festes de Primavera* vuelven ya a ocupar espacio en los periódicos, y atención en la opinión pública. El motivo lo tenemos en que en la última reunión prevista por tal de configurar la futura Comisión, no se pudo constituir ésta por falta de asistencia, incomparecencia que le parece a más de uno viene motivada por el desinterés municipal para con el asunto. Porque es lamentable que problemas como el del local y presupuesto no se hayan querido solucionar, enfriando así cada vez más el calor colaboracionista de los ciudadanos.

Si en un principio las cosas pintaban bastos y el panorama no podía parecer más negro, ahora se nos indica que por parte municipal ha habido reacción y que se pretende enderezar lo que el propio Ayuntamiento en funciones no ha sabido resolver en anteriores ediciones. Los hay optimistas...

* * *

En Llofríu están que trinan. Y la explicación no merece ser prolijada. Todos los servicios que poseen les resultan a los vecinos más caros que si estuviesen en pleno centro de la villa, con la particularidad que las cotizaciones al heraldo son comparables.

Quien se lleva la palma es la Compañía Telefónica que percibe veinte mil duros por la instalación del aparato en cuestión, mientras el suministro de agua es más modesto y se queda en 40.000 pesetas, a pesar de poseer en el propio barrio uno de los pozos donantes de líquido.

* * *

La suspensión de las obras en el paraje "Horta d'en Carles" le ha sido pedida al Alcalde. Allí se van a edificar 72 viviendas y el problema parece surgir a raíz de la negativa de varios ciudadanos cara a su construcción, puesto que el paraje donde deben de ubicarse las viviendas era zona verde, siendo permutado en su día por "Can Bech", amplio terreno donde ahora se asienta el actual Ayuntamiento. "Can Bech" era también en 1962 zona verde, siendo intercambiados sus 7.000 metros cuadrados por los 10.000 de "L'Horta d'en Carles", que en aquellos momentos era de propiedad municipal. Y se basan los vecinos, que han sido asesorados por Ignasi Bosch, ex decano del Colegio de Arquitectos, en que "es evidente que no se puede dar ninguna licencia de obras en lo que queda de "Horta d'en Carles" hasta que se redacte y apruebe el plan parcial que ha de fijar sus limitaciones".

El Far d'Empordà Noms catalans, i escrits en català, per als carrers

(Del nostre corresponsal, Josep Maria Company).- Després d'haver-se iniciat els tràmits per al canvi del nom oficial del poble (El Far d'Empordà per l'actual Alfar), el passat dia 4 el "Grup de Joves", en representació de tota la població, va presentar a l'Ajuntament un expedient per al retolament en català de tots els carrers de la localitat i del veïnat de l'Olive.

NOMS MOLT NOSTRES

Entre els noms proposats, i que havien estat prèviament aprovats pels veïns en la consulta que se'ls va fer, n'hi trobem tan nostres, com els de Pep Ventura, Pau Casals, Tramuntana, Sant Pere de Roda, Puig Neulós, Sant Martí, Rafael de Casanova, Cap de Creus, etc.

També cal remarcar que hom ha proposat que la plaça major d'El Far d'Empordà sigui dedicada a Ponç Hug IV, és a dir, el comte emporità que feu bastir el Castell del Far l'any 1299.

L'ERC EL QUE VOL ÉS EL CANVI

He llegit la crònica que el redactor M.C. d'aquest periòdic fa del míting que l'Esquerra Republicana de Catalunya féu el passat diumenge, dia 4, al Jardí, de Figueres.

Francament, m'ha sorprès el que en ella es diu, ja que, a part del seu caire general —que jo crec que no és gens objectiu— s'hi inclouen unes inexactituds que es fan ben paleses.

Per exemple, es fa esmena que en Jaume Quintana presentà l'acte en nom de la Comarcal, quan la veritat és que, llevat de fer aquesta presentació —obligada, car ell és membre d'aquesta Comarcal—, féu un parlament força extens i que es basà fonamentalment en glossar l'aspecte cultural i lingüístic de la nostra nació, aportant unes directrius ben clares i que són exponent del que l'ERC vol dur a terme en aquests terrenys.

També vull recordar-li al senyor M.C. que en Jordi Rull, secretari general de les Joventuts d'ERC, no parlà, al contrari del que ell diu, per la senzilla raó que no pogué assistir a l'acte, ja que uns deures molt importants el varen obligar a restar a Barcelona. Sort que el senyor M.C. no explica el que, segons ell, va sentir que deia en Rull, car la cosa ja seria força greu...

En tercer lloc, crec que cal aprofundir una mica en el títol que el senyor M.C. encapçala la seva...crònica (?) i que fa referència a que l'ERC vol anar sola a les eleccions municipals. Aquest títol és ampliat després, afegint-hi que hi anirà sola llevat d'aquells llocs on l'organització sigui feble. Bé, davant d'això és important d'aclarir que, certament, es parlà d'aquesta qüestió en el míting, però el que restà ben clar a qui ho volgué entendre, és que l'Esquerra desitja, i per això lluita, que els batlles i companyia que durant tants anys han estat omplint els seients franquistes, siguin d'una vegada rellevats pels homes que representin les forces democràtiques catalanes. Si els homes que omplim l'ERC veiem que la unió entre els partits democràtics i netament d'arrels catalanes, és un camí vàlid que pot assegurar aquest canvi, és ben cert que serem els primers a intentar d'aconseguir-la, deixant de banda els interessos de partit i mirant

cap a un futur de llibertat que faci sevir-la en tota l'àmplia expressió de la paraula. Ara bé, cal que resti ben clar que l'Esquerra Republicana de Catalunya el que vol és el canvi. El canvi radical que faci possible una democràcia a nivell popular. No una democràcia de paraules fàcils, una d'arrel ciutadana, una que serveixi d'eina per a tots els catalans, siguin nascuts ací o vinguts d'altres contrades a guanyar-se la vida honradament a casa nostra i que hi foren obligats —tinguem-ho molt en compte— pel sistema capitalista del règim franquista. Per a arribar a aquest canvi, si podem anar sols a algun lloc, sens dubte que hi anirem; però malauradament crec que caldrà l'esforç de tots els catalans per tal de guanyar les llibertats nostres. I per això, nosaltres no rebutgem la unió, sempre que sigui necessària per a aconseguir les fites esmentades, siguem nosaltres febles o forts.

En resum, cal fer servir el seny i ésser conseqüents amb lels nostres ideals. I això vol dir que, en aquesta qüestió, opinem que: si cal, sí; si no cal, no. Si cal a Catalunya, és clar.

Carles Coll
—Militant d'ERC—
(Figueres)

CARTA OBERTA A "COMA D'ORRI"

Desgraciadament, com dius en el teu article publicat en el número 30 de 9 PAÍS, el patrimoni monumental danès és en perill; això és una trista realitat que, entre tots, hem de mirar de remeiar-la.

Creiem que per a solucionar-ho és imprescindible actuar mitjançant accions de tipus legal i oficial, com pot ésser: la municipalització d'aquest patrimoni, fer-lo propietat cultural

del poble i la creació d'un fons a la conselleria de Cultura de la Generalitat, destinat a la restauració dels monuments d'arreu de Catalunya.

També creiem necessària la creació de grups populars a cada poble on es trobi un monument en perill, o perquè es dediquin a la conservació dels que encara hi ha en bon estat, o també perquè desenrunin o consolidin els que estiguin en perill d'esfondrament.

A la Jonquera, ja s'ha restaurat l'ermita de Santa Llúcia —tasca portada a terme per la colla "Amics de Santa Llúcia", integrada per persones que, d'una manera totalment desinteressada i espontània, han col·laborat en aquest treball restaurador—, cada dilluns de Pasqua de Pentecostès se celebra un aplec, anomenat de "Germanor", perquè hi concorren catalans d'ambdues bandes del Pirineu.

Fa temps, una colla del Centre Excursionista Jonquerenc va desenrunar Sant Pere del Pla de l'Arca, important monument pre-romànic, de propietat particular, el qual creiem que hauria d'ésser cedit a l'Ajuntament i restaurat per gent especialitzada en aquest afers.

Ara, també, el mateix centre, aprofitant sortides d'iniciació a la muntanya per a nois i noies de menys de 15 anys, ha començat a netejar i adobar la teulada, a més d'altres obres encaminades a conservar l'ermita de Sant Julià de Torts, de propietat municipal.

És necessari, si volem la conseqüència dels monuments arquitectònics de la comarca, seguir l'exemple donat pel grup d'Art i Treball del Centre Excursionista Empordanès, seguit pel Centre Excursionista Jonquerenc —secció de muntanya de l'Associació Cultural i Esportiva Jonquerenc—; treballar per la conservació i restauració dels nostres monuments, propietat cultural del poble català.

Centre Excursionista Jonquerenc
(La Jonquera)

roure

OBSEQUIS DISTINGITS — CERÀMIQUES EXCLUSIVES
ESPELMES NADALENQUES

FIGURES PESSEBRE — NENS BRESSOL

Sant Cristòfol, 12 - Tel. 50 03 57

FIGUERES

**Primer
ANIVERSARIO**

**Viviendas Junco
Carretera
Tel. 50 19 03**

**Con este motivo les
ofrecemos nuestra**

**i OFERTA
ANIVERSARIO!**

Presentacion

Amigo

da Parc - Bosc
Llers, s/n
FIGUERAS

Un año
al servicio de
Figueras y comarca

¡¡ Congelamos
precios!!

Vea nuestra exposición de
CESTAS NAVIDEÑAS

GRAN SURTIDO DE
JUGUETES

¡¡ Guardamos encargos!!

Portbou: Joaquín Novés Hernández

Potser, sigui Portbou l'únic poble de la nostra comarca que tingui un carrer dedicat a un dels batlles que regí el consistori, durant els darrers quaranta anys. Precisament, passant per l'esmentada via, m'he dirigit fins al nou ajutament. És un modern edifici, construït a càrrec de l'Estat i dins del programa de "Regiones devastadas". És l'última aportació al poble, en aquest sentit. La primera fou la Rambla, que es va fer per tal de cobrir la riera.

CON LOS PARTIDOS POLITICOS HEMOS TOPADO...

—El roce con los partidos políticos derivó de mi negativa a reconocer a la Comisión Democrática de Control, precisamente por estar incluida la palabra "control". Yo acepto información, colaboración, etc. Pero, anote bien claro que el control es solamente la firma del alcalde. Y aquí, mi firma, no la delego a nadie.

El señor Novés es hombre temperamental. Confiesa que tiene una lucha con sus propios nervios. Intentó poner un poco de orden dentro lo que ha de constituir la entrevista.

—Se ha llegado a decir que es usted un buen alcalde. También alguien se ha lamentado de que no habla catalán...

—Sí lo hablo. Pero con la desventaja del que ya piensa en castellano. Yo pienso en castellano y además mi trabajo requiere un continuo trato con Madrid. En casa somos bilingües, pues mi mujer es catalana y mis hijos hablan los dos idiomas. Pero yo creo que no me expreso con la debida corrección, por lo menos para hacerlo públicamente.

—¿Ha presentado la dimisión de su cargo?

—Estoy en el Ayuntamiento desde el 12 de septiembre de 1970. Cuando entré como concejal por el tercio familiar. Fui teniente de alcalde a partir del 3 de febrero de 1974, y alcalde, por elección del consistorio, desde el 11 de abril del 76, al dimitir por motivos profesionales mi antecesor, el señor Díaz de Budallés. Siempre, desde mis cargos, lo he dado todo por Portbou. Lo que sucede ahora es que ciertos sectores de la población me han defraudado. O sea que, contestando a su pregunta, pues sí fui a dimitir. Pero el señor Mesa, que nos está apoyando en todo y para todo, me invitó a recapacitar. Me hizo comprender que el servicio al pueblo no se presta creando un vacío de poder. O sea, que sigo siendo el alcalde de Portbou.

—La Comisión... ha publicado escritos anunciando su ruptura con el Ayuntamiento. Dígame, por favor, antes de explicar este asunto, quiénes la forman.

En lloc de les fletxes, ara hi ha la senyera.

—El PSOE, el PSUC y CDC. O sea, que ya está definida y su actuación usted mismo acaba de reconocerla. Pues bien, a sus escritos yo les he contestado adecuadamente. En este tiempo preelectoral en que nos encontramos, este alcalde que se siente demócrata y liberal y así actúa (no como autoridad de un régimen totalitario), reconoce que debe existir una entente cordial con todas las fuerzas políticas, a fin de encontrar las soluciones que más interesen, prescindiendo cada uno de las consignas de su partido y trabajar por y para Portbou.

—O sea, que las puertas del Ayuntamiento están abiertas...

—Para todo el mundo y para informar. Este es su despacho y la hora a convenir. Pero, conste, debe borrarse la palabra "control".

—¿Cómo se trabaja para el pueblo?

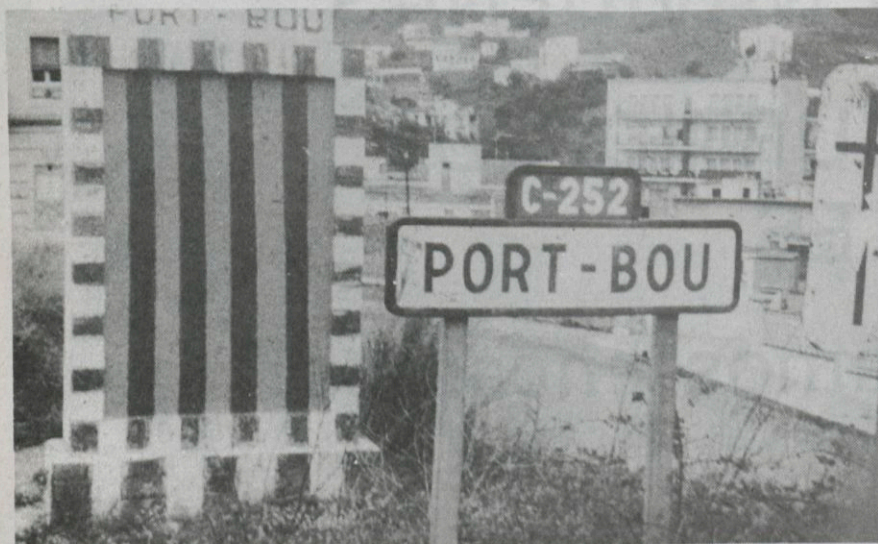
—Tenga en cuenta que Portbou ha estado siempre marginado, que yo sepa, en cuantos planes provisionales se han estudiado. Y así, por ejemplo, no estamos ni el Plan Redia, ni en los accesos a la Costa Brava ni autopistas. Nos separan doce kilómetros infames hasta Grifeu, donde empieza la buena ruta. Portbou no es una puerta de España. En todo caso, es la entrada de servicio... y gracias.

MARGINACIONES QUE PODRÍAN SOLVENTARSE

—¿Qué soluciones ve usted a esta problemática?

—En cuanto a carreteras, he tenido unas entrevistas con el presidente de la Diputación, señor Xuclá, y estudiamos una cosa muy simple: la carretera pirenaica, que no sé por qué debía iniciarse en Cadaqués, puede muy bien nacer en Portbou. Es decir, Portbou-Irún, empezando, claro está, por construir, no digo reparar, los doce kilómetros de los cuales antes le hablé. Después, el fácil enlace con Figueres, camino hacia la Garrotxa y el túnel de Toses. Y siga usted recorriendo el mapa...

—Otras marginaciones a tener en cuenta.

Un record d'ahir mateix.

El nou edifici de l'Ajuntament.

—La llamada plataforma ampurdanesa, cuyo meollo se centraba en la construcción del complejo de Vilamalla. Sí, allí hay mucho espacio. Pero, ¿qué hacemos con las instalaciones de aquí? ¿Puede el Estado despilfarrar todo lo que en nuestro pueblo ya está funcionando? Además, con el 10 por ciento del valor del complejo ferroviario previsto para Vilamalla, Portbou podría hacer o mejorar instalaciones que serían viables, por lo menos, hasta el año 2.000.

AGUA POTABLE, AGUAS RESIDUALES, ENSEÑANZA, ETC.

—Quedémonos, si le parece, dentro del mismo pueblo. ¿Qué me dice del agua potable?

—La hay y abundante todo el año, pero resulta muy cara. Para una población de 2.300 habitantes, se ha construido una presa, cuyo coste se eleva a unos 38 millones de pesetas. En julio pasado, el metro cúbico salía

abarcara todos los puntos donde hay un sistema depurador establecido y crear una ordenanza que repartiese las cargas entre todos los beneficiarios.

—Me han hablado de unas gestiones suyas sobre televisión.

—Sí; busco ayuda, y de hecho ya la tengo, de los pueblos de nuestra zona, a fin de instalar en el Pani, por parte de TVE, un repetidor de UHF y renovar el nuestro de "El Frare", que permita la captación de los dos programas. En el proyecto, se incluye una línea de conducción eléctrica subterránea que eliminaría los riesgos de los días de temporal.

—Pasemos a la enseñanza.

—Si bien disponemos de aulas suficientes para la EGB, estamos faltos

pueden acometer con honradez y empuje la tarea que representará presidir el próximo ayuntamiento.

—¿Qué haría usted con el viejo ayuntamiento?

—Yo lo veo muy claro. Haría una permuta con una inmobiliaria. Le cedería los pisos superiores a cambio de la planta y el primero, donde se podrían ubicar un sin fin de servicios que abarcarían desde la juventud hasta los jubilados.

—¿Cómo están las relaciones entre la Asociación de Vecinos y el Ayuntamiento?

—Hoy por hoy, excelentemente.

—El final se lo dejo a usted.

—Pues, bien, dos cosas: repetir que hasta las "municipales" este consistorio seguirá trabajando al máximo en bien del pueblo, y aprovechar para hacer un adelanto de la proclama del centenario del enlace de los ferrocarriles españoles y franceses y, por tanto, de la unión de los dos países por esta vía. Los actos se celebrarán el día 22 de enero próximo.

El senyor Novés considera que ja ha dit el que volia. Hem baixat al Passeig, acompanyats pel secretari, senyor Vilanova, que ja porta prop de 25 anys en aquest Ajuntament.

Avui, hi ha vaga de controladors francesos. L'estació de Portbou és buida, quieta. Recordo, tot esperant la sortida del meu comboi, quan fa uns anys, no gaires, que sempre que a França feien "greve", no faltava qui digués: "Mare de Déu, no sé pas que pensen els nostres veïns! Aquí, això no passa mai...!"

Juli Molons

"Hasta las elecciones este Consistorio seguirá trabajando al máximo"

por 18 pesetas, y ahora se aumenta a 23. Si bien, ante la población, se mantiene el precio político de 18 pesetas, mientras las arcas municipales lo permitían.

—¿Por qué es tan cara?

—Anote claramente que debemos amortizar el 50 por ciento de la deuda pública en veinte años. Ello representa un desembolso anual de 884.000 pesetas.

—¿Y en cuánto a las aguas residuales...?

—Las depuradoras resultan prácticamente insostenibles para las poblaciones pequeñas. Creo que la solución estaría en un consorcio que

de las preescolares. El profesorado es suficiente. Lo indispensable, sin embargo, es la construcción de una cerca que rodee los terrenos del complejo escolar y evite los riesgos que representa la cercanía de la carretera.

—En el terreno deportivo, ¿qué falta en el pueblo?

—Entre otras cosas, deberíamos, y creo que se podrá encontrar, tener un lugar para construir una piscina cubierta. En este caso, podría lograrse con la ayuda del Estado.

—¿La hará usted como alcalde, después de las municipales?

—Rotundamente, no. Yo "no sigo". Hay otros hombres en el pueblo que

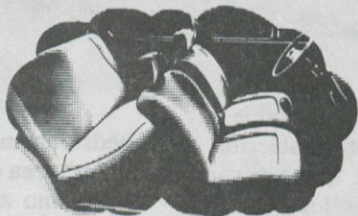
LO CONSEGUIMOS

Superar al 127... Con otro 127, por supuesto.

• Superamos la mecánica y la economía, reduciendo el desgaste y el consumo.

• Superamos el confort interior e incorporamos un panel de instrumentos más completo.

• Brindamos más posibilidades de elección: dos, tres y cuatro puertas, motor para gasolina normal o súper, en todos los colores de carrocería y tapizados y con tres niveles de terminación.

• Superamos la línea, haciéndola más estética y funcional.

Ya puede verlo en:

AUTOMOVILES

FIGUERAS, S. A.

« AUTOFISA »

Vilallonga, 4-6 y 15 - Tel. 501915

FIGUERAS

NUEVO SEAT 127.

SEAT

Entre bastidors

Per Samsó Oliver

Cent vint-i-set anys després

El quinze de desembre del 1850 s'inaugurava a Figueres un local que tindria un paper molt important en la vida ciutadana. Ens referim al Teatre Municipal. Per tant, aquesta setmana es compleixen cent vint-i-set anys de la inauguració d'aquella sala de la qual després de l'explosió del polvorí del dia vuit de febrer del 1939, només en va quedar la façana i que onze dies després, un cop van haver entrat les tropes franquistes, fou "accidentalment" incendiat per uns moros que estaven destinats a la nostra ciutat, quan escalfaven cafè. El foc va destruir les cortines, els decorats, les fustes, etc., danys que es van calcular en més de 300.000 pessetes en un principi i en 195.400 posteriorment.

Com diu Josep Mª Bernils en la "Revista de Gerona", "la ciudad estaba destrozada por los bombardeos y tenía otros problemas más graves para resolver", cosa que realment era veritat. Però també és veritat que es desaproveitaven, més endavant, altres projectes de reconstrucció que es quedaran per sempre més arxivats a l'oficina tècnica municipal. Perquè el gener de 1968 el consistori va aprovar la proposta de convertir-lo en el Museu Dalí, el qual es va inaugurar el 28 de setembre del 1974. Les raons per les quals la proposta fou refusada quatre anys abans no digueren ser prou convincents amb el pas del temps i avui Figueres té un "Teatro"—Museu ben original.

Del Teatre, se n'han ocupat tots els historiadors locals amb més o menys profunditat i a les seves obres es pot trobar, com a l'arxiu municipal, abundant documentació sobre el tema. Potser caldria fer un estudi més detallat del que ha significat per a Figueres el Teatre i quines han estat les raons del seu desenvolupament perquè pugui servir de model en el futur. En escriure això, recordem l'alternativa donada pel Congrés de Cultura Catalana, sobre el centre cultural i els projectes als quals ens hem referit en aquesta mateixa secció (companyies professionals, etc.) S'hi veia la necessitat de tenir un local municipal apropiat per a l'espectacle. Haurem d'esperar les eleccions municipals per veure si els partits, democratitzant els ajuntaments, aconseguixen allò que en quaranta anys dictatorials no s'ha aconseguit.

Nosaltres creiem que l'esforç que feren els figuerencs ara fa cent vint-i-set anys, en reunir els trenta mil duros del pressupost, es podria repetir ara. El que no es podrà repetir és l'intent de conservar l'afició dels ciutadans, com en els anys 50, perquè hi havia afició i ara ja no hi és. Tampoc no es pot repetir que, un cop aconseguit el Teatre, utilitzin per a fins totalment contraris a la seva funció, com va passar en l'antic, que fou utilitzat més d'un cop com a quadres o com habitacle de tropes.

Us podem anunciar que els dies 26 de desembre i 1 i 8 de gener, el Taller de Teatre del Patronat escenificarà allà "El primer Nadal dels Pastors", de Mn. Rossend Fortunet.

També ens han arribat notícies del fet que a la Societat Coral Erato hi haurà una representació dels Pastorets amb titelles.

Una catalanitat dubtosa...?

Per Emili Casademont i Comas

L'altre dia, i per mitjà de la segona cadena de TVE, coneguda també per UHF, vam tenir ocasió de presenciar un interessant debat sobre la premsa. El programa en català era fet a Barcelona i, naturalment, els protagonistes o "objectes de debat" eren els periòdics de la Ciutat Comtal. Parlaren diferents personatges vinculats amb el món de l'anomenat "Quart poder". Tothom donà el seu parer, el seu particular punt de vista entorn dels actuals problemes que tenen plantejats, sobretot, els diaris. Problemes econòmics (esgarrifosos, en alguns casos) que, lògicament, n'arrosseguen d'altres. En primer lloc, hom posà en evidència un fet tradicional arreu de l'Estat espanyol: la gent llegeix poc. I després hom remarcà quelcom que, tenint això darrer en compte, resulta gairebé "grotesc": es publiquen més diaris i revistes aquí que a la resta d'Europa.

Però no és pas d'això que volem parlar. És a dir, de l'aspecte general de la qüestió. Ho volem fer només del cas de la premsa catalana. O escrita en català, més ben dit. A Barcelona, com és sabut, l'"Avui" viu moments difícils. Després d'aquell formós i esperançador esclat d'alegria i entusiasme que produí la sortida del seu primer número (diada de Sant Jordi del 1976), la cosa s'ana refredant, de mica en mica. I l'empresa editora, aixecada a base del suport popular, fa algun temps que trontolla perillosament. Hom intenta salvar l'"Avui". Els qui l'estimen de debó, que sembla que són pocs. Aquesta és la realitat. I així el periòdic demanà fa poc

un crèdit a la Generalitat o a la Caixa de la Diputació, com vulgueu; crèdit que, encara que un xic retallat, al final arribà. Però com que trigava massa (Tarradellas, malalt, no podia signar-lo), es donà el cas sorprenent, fins i tot, que algú, nerviós (l'empresa dels tallers on es fa el tiratge del diari), ja mig embargués l'"Avui". Segons al·legà, ho féu per tal d'assegurar-se després, quan hi haguessin diners, el cobrament d'un deute...

És ben trist el cas de l'"Avui". És ben trist que l'únic diari escrit en català de què gaudim —el primer, després de quasi quaranta anys de dictadura—, no rebí el necessari suport per part del poble i es topi en greus dificultats per tal de tirar endavant. És fins a cert punt comprensible que molta premsa, degut a la "superabundor", se'n vagi a can Pistras... Però no un periòdic com l'"Avui". Ja fou lamentable que, en el seu moment, hagués de plegar "Tele/Estel". Perquè, deixant de banda el que deia o li deixaven dir (eren els encara difícils anys 60), hom havia de recolzar-lo per tractar-se d'un setmanari redactat totalment en català. Així mateix, és de doldre que altres publicacions catalanes que s'editen enguany ("Oriflama", segons rumors, també té molts maldecaps) vegin el seu esdevenidor força fosc... Haurem de creure que una premsa en català no és possible, perquè, en el fons del fons, la catalanitat del nostre poble és més fictícia que real...? No; no hi voldriem pas arribar, a aquesta terrible conclusió...

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9 Pais

Nom	
Adreça	Telèfon
Població	

Forma de pagament

- Presentació factura
- Gir postal
- Taló bancari

Data i signatura

CONDICIONS

- 6 mesos (26 n.ºs) 500 ptes.
- 12 mesos (52 n.ºs) 1.000 ptes.

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciliats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses d'envio.

El Banco de España ha abierto el "grifo"

Esta es la grata noticia que he recibido desde Barcelona, y así lo confirman algunas revistas financieras y la misma "Vanguardia", en su "Sismógrafo - económico" del día 4 de los corrientes.

Sin embargo, creo que no hay que hacerse demasiadas ilusiones, pues, por lo general, cada año en estas fechas, viglias de Navidad, y dentro del límite de las restricciones a que nos han sometido los últimos gobiernos de Franco y de la Monarquía, es norma semi obligada que en el mes de diciembre el Banco de España abra un poquito el "grifo", suministrando a la banca privada unos cuantos millones de más que no van a agravar la inflación y permitirán a más de una empresa que está navegando, entre si se hunde o no se hunde, poder pagar la "extraordinaria" de Navidad y la nómina de fin de año.

LO POSITIVO Y LO NEGATIVO DE UNA MEDIDA

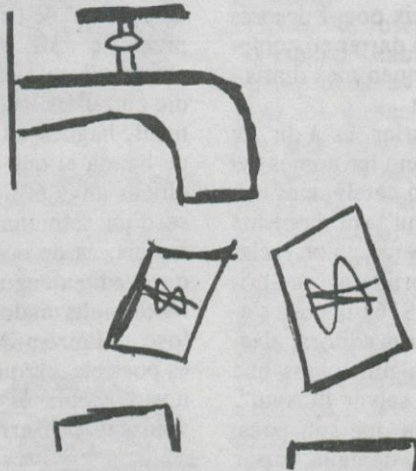
Y ya que viene al caso este tema tan interesante como contravertido, aprovechamos la ocasión para brindar a los lectores de 9 PAÍS un poco de comentario público a la pregunta que se han formulado, en muchas ocasiones, la mayoría de empresarios: ¿El cierre del "grifo", en la forma tan hermética a que se les ha sometido en estos últimos tiempos, ha sido una medida acertada? ¿Es posible que haya sido un error, dada la consecuencia tan catastrófica que ha tenido para muchísimas empresas?

Que la medida ha sido prudente, de ello nadie tiene la menor duda. Que la idea ha sido dictada por un estudio razonado de los mejores economistas que dispone el gobierno, también es cierto. Pero vayamos a una pequeña comparación que, a simple vista, a nosotros, los profanos en estas materias, nos hacen dudar de su eficacia, aunque repito una y otra vez no pretendo enfrentarme con estos señores, cuya carrera de Ciencias Económicas en la Universidad les ha costado muchas horas de estudio.

Como datos positivos, vamos a ci-

tar tres de preferentes: 1.º Sanear el pasivo de las empresas..., si es que han podido resistirlo. 2.º Revalorizar nuestra moneda en el mercado de divisas. Es decir, retirando billetes verdes del mercado español y desvalorizando la peseta, tal como lo ha hecho el Gobierno, indiscutiblemente hemos valorado en algo nuestra moneda en el mercado internacional. 3.º Evitar, controlar y disminuir la inflación.

Sin duda, hay otros puntos importantes del factor positivo, pero creo que estos tres son los principales.

Factores negativos: El primero y el más simple, la grave extorsión en la función de la Banca, tanto para la buena marcha de la misma, como de la de los clientes. Segundo: Crear una grave situación en las empresas, de tal forma que, en algunas de ellas, fue tan inesperada y fulminante la disposición del cierre del "grifo", que seguidamente les fue imposible de atender a sus compromisos. La devolución, sin previo aviso, de remesas de efectos comerciales a negociar en algunos Bancos de primera fila, ocasionaron un verdadero pánico dentro de las empresas. Debo hacer constar que tuve ocasión de conocer situaciones desesperadas, buscando la negociación de importantes remesas a particulares. Tercero: La suspensión de pagos y quiebras de muchísimas empresas industriales y comerciales ha sido de tal envergadura, que los primeros perjudicados han sido los propios Bancos, que quizás un día no

muy lejano se excedieron, cuando las vacas gordas, en repartir dinero, sin ton ni son... Era una mercancía para colocar. Cuarto: Automáticamente, se ha producido un desconcierto en el orden laboral, ya que, como hemos dicho antes, las empresas que no disponían de liquidez propia al suspender pagos o declararse en quiebra, se han visto obligadas a despedir a los trabajadores. Con tanta cantidad de empresas en este estado, el número de parados ha superado las cifras récord desde la crisis del 29/30, originando con ello un nuevo problema de gravedad extraordinaria, el paro obrero (actualmente, unos 800.000 parados).

Y pasemos a los otros factores negativos. Quinto: Al quedar sin empleo un número considerable de obreros de todos los ramos, la Seguridad Social se ha visto mermada de unos ingresos importantísimos, a la vez que se ha visto obligada más que nunca a la atención de los parados, que han tenido la suerte, dentro de la desgracia de perder el empleo, de poderse acoger a los beneficios del paro..., que, por cierto, no han sido muchos, y lógicamente deberían de estar todos.

Sexto: Con el cierre hermético, son muchas las empresas que para poder pagar la nómina con apuros, dejan de pagar la Seguridad Social, y con ello, esta última, tiene un saldo pendiente a su favor de impagados que suma miles de millones.

Séptimo: El encarecimiento de las materias primas, porque las empresas en general que antes disponían de grandes stocks se han visto precisadas a disminuir sus existencias por falta de fondos para adquirirlas con la previsión suficiente. Día a día, también el mercado internacional va al alza, al compás de siempre, y sin discusión alguna, del mercado de los crudos, que es para mí, y contra toda opinión, la verdadera consecuencia de la grave crisis que atraviesa la Europa occidental.

Octavo: El mercado bursátil que acusa notoriamente la falta de dinero y la abundancia de papel (Véase el índice general de la Bolsa).

La urgència de les municipals

Eleccions municipals abans de cloure 1977. Eleccions el proper mes de març. Eleccions el 15 de juny o eleccions després del parèntesi estival. És notori que el gabinet Suárez no ha tingut ni té cap interès a presentar al país la nova estructura municipal, ni convocar novament els espanyols a les urnes.

La delicada situació econòmica ha servit d'excusa per a abandonar tota referència al govern dels municipis. Realment, calia prendre mesures dràstiques envers problemes tan importants com la inflació, l'atur laboral, la reforma fiscal, la puja de preus, les normes salarials i la reducció de les despeses públiques. Els acords de la Moncloa, subscrits per tots els partits amb representació parlamentària, enfoquen clarament el problema amb una òptica adient a les circumstàncies actuals. Caldrà vigilar la seva aplicació pràctica i, sobre la marxa, realitzar les esmenes que el desenvolupament sociopolític del país reclami. Les mesures aprovades a la Moncloa són, segons el testimoni directe del nostre company, el diputat Ernest Lluch, de contenció i d'estabilització.

Si aquesta global situació, a nivell de tot l'Estat espanyol, s'ha perfilar amb realisme i amb l'esperança d'aconseguir uns guanys a mig i llarg termini, si les eleccions sindicals són de celebració imminent amb tota la càrrega clarificadora de cara a la correlació de forces sindicals de l'Estat, les eleccions municipals tenen una urgència, especialment palesa, als pobles, ciutats i capitals del Principat.

A Catalunya, el triomf fou de les esquerres el passat 15 de juny. Fou notori que els partits autonomistes aconseguiren més del 80%. I fou notori igualment que "los hombres del Presidente" varen tenir a Catalunya poc més que un 10%. I sabem tots que les seves candidatures tenien el suport i l'aplaudiment dels consistoris municipals de cada població. A Figueres, fou curiós

constatar que el míting de la U.C.D., escoltat per una migrada assistència, va merèixer per part del nostre Ajuntament esmerçar la guàrdia urbana, totalment absent en qualsevol acte polític.

Tenim, per tant, i això s'ha repetit fins a l'infinit, ajuntaments que no representen en cap indret de la nació catalana, la voluntat electoral dels seus conciutadans. Les tensions augmenten dia rera dia. Els problemes municipals es paralitzen. Per altra banda, certes decisions de consistoris que són impopulars a la població intenten posar-se a la pràctica ràpidament. Es crea un "buit" perillós a localitats —cas recent de Roses—, on hi ha dimissions quasi massives dels consellers (regidors). I existeix una confusió terrible entre moltes comissions de control municipal i els consistoris, degut a què és problemàtic el límit de les seves exigències, com és problemàtic l'actuació dels batlles de cara a hipotecar el futur de les seves poblacions. A aquest respecte és coneguda la visita d'una representació d'alcaldes de ciutats del cinturó de Barcelona a Martín Villa, demanant la seva substitució, cansats d'una crítica que respon a la seva actuació caciquil dels darrers anys.

Esperem que la campanya en pro de l'acceleració de la consulta al poble de cara a les municipals vagi en augment. Felipe González ha donat a Suárez el proper 30 de març, com a data màxima. A Barcelona s'ha firmat una comunicat de 10 partits polítics envers la seva ràpida celebració. Si Suárez busca una millor imatge i refer els seus desfets "quadres" amb cares noves que gaudeixen de crèdit per l'electorat, és una qüestió privada de la U.C.D. Una qüestió que no afecta, o no hauria d'afectar, l'Estat espanyol, si acceptem que en un règim democràtic els interessos globals de tota una societat han de privar damunt els interessos de partit.

Pere Sicres (Col·lectiu de Premsa del PSC-c)

También creo que en la parte negativa podríamos añadir otros factores de menor importancia.

En definitiva, lo que pretendo explicar en pocas palabras es que las restricciones del crédito bancario han sido necesarias; pero creo yo que ello podía hacerse de forma más moderada. No me refiero, precisamente, al momento actual, sino en sus inicios, antes de empezar a "derrumbar" empresas, ya que aún hoy no es de los tiempos peores, pero si hemos vivido etapas de un cierre total, absoluto, agotador.

Yo creo que si era estimada en algo la labor empresarial, factor muy importante de la economía nacional, hubiera sido muy conveniente analizar con prudencia la decisión obligada de cerrar el "grifo", pero lentamente, sin

atropellos, previniendo con anticipación a todas las empresas y particulares con créditos bancarios, que son la mayoría, que en un plazo breve se procedería a un reajuste en el control de los créditos y, por lo tanto, éstos deberían de ser reembolsados dentro de unos periodos previstos, a corto plazo, evitando en lo posible momentos de pánico, como los que vivieron en aquellos días algunas empresas, al devolverseles el papel comercial sin negociar y sin previa justificación... ¡Aquello fue intolerable!

Voy a terminar recordando las palabras que pronunció ante las cámaras de T. V. E., en los días de su campaña electoral, el secretario general del Partido Socialista Obrero Español, Felipe González, el afirmar que su partido apoya la socialización de

las empresas eléctricas y las dedicadas al transporte y quizás al crédito. Esta fue la palabra que usó: el "crédito". Aunque mi pensamiento político difiere en mucho al programa del P. S. O. E., debo admitir que en este punto estoy de acuerdo con él, pues las *eléctricas* y los *transportes* creo que a la larga deberán ser absorbidas por el Estado, dado que están vinculadas con los crudos, problema municipal gravísimo, y en cuanto al *crédito* (entiéndase, *no Bancos*), también me pregunto yo si realmente debería ser intervenido, pues quizás con ello las ayudas financieras serían más razonadas, más equitativas, más justas.

José Bartolomé

Martínez Lozano: la fidelitat

A la Galeria "Rhodas", de Figueres, el pintor Martínez Lozano, empordanès *honoris causa*, presenta una exposició ben definida, ben determinada, però també ben característica i prou interessant.

Martínez Lozano exposà per primera vegada a Figueres, el 12 d'octubre de 1946, i ja mai més s'ha pogut desempallegar de la influència de la tramuntana.

Martínez Lozano, artista de tanta fantasia com pugui tenir-ne qualsevol altre, ha sabut moltes vegades, confinar-la allà on ha d'estar, i per a pintar no s'ha proposat altra cosa que la plasmació amable de la realitat. Lozano, des de les seves marines —d'una vitalitat anímica remarcable— fins als seus paisatges —on cada qualitat i cada matis de la llum prenen intensitats emotives—, juga i conjuga incansable al volt d'una idea central: la representació plàstica del petit món

que li agrada, amb tot la lleialtat i tota la passió que el seu temperament jugar pot inspirar-li.

Per això no cal dir que aquesta pintura serà ben lluny de trobar-se influenciada, poc ni gens, per cap idea de recerca avantguardista. No per desconèixer-la, certament, sinó per repudi després d'haver-la examinada, sospesada, i, tal vegada, intentada. La idea de progrés indefinit, no l'engresca.

Martínez Lozano, quan pinta temes de Morella, de Llançà o de qualsevol poble empordanès, no ho fa pas mogut per cap idea imaginativista, sinó pictòrica i res més. I si amb la seva actitud de submissió a les lleis permanents de l'aquarel·la o de la pintura a l'oli —que molt sovint no representa pas l'anquilosament ni l'encartrament en una rutina—; amb la seva devoció per a la instantània nerviosa; amb les seves dots tècniques que re-

solen, en una gamma controlada sistemàticament, la llum, els reflexos, les transparències i el color en tota llur complexitat; amb un traç segur i amb pinzellada ferma —adés ampla i aplomada, adés menuda i nerviosa— defineix i expressa les formes i els volums i les panxes de les barques; si amb totes aquestes virtuts, diguem, Lozano seria un bon, un respectable pintor, per la força i l'empenta d'aquella emoció que transfigura totes les coses que ens representa, esdevé, a més un pintor eficient.

La seva obra, recreació viva i emocionada d'algun alè familiar i domèstic, que és etern a través de tots els canvis i transformacions, està inspirada íntimament per idees perennes que, sembla, resisteixin tots els avatars. Una idea incommovible que es manté sempre plausiblement fresca.

Benvingut a Figueres, Martínez Lozano.

El port de Llançà: el feu artístic de Lozano.

TF-1

PELÍCULAS

- 14 Miércoles 18.55.- Un mystère par jour (S)
- 20.30.- La Mer Promise (A)
- 15 Jueves 20.30.- Mariages (S)
- 16 Viernes 18.55.- Un mystère par jour (S)
- 17 Sábado 21.30.- La légende des chevaliers aux cent huit étoiles
- 18 Domingo 17.20.- L'Homme tranquille (John Wayne et Maureen O'Hara)
- 20.30.- La Kermesse de l'Ouest (Lee Marvin, etc.)
- 19 Lunes 15.00.- Mallory (Raymond Burr)
- 20.30.- Au plaisir de Dieu
- 20 Martes 15.00.- Vainqueur du destin (Gary Cooper)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 14 Miércoles 22.00.- Des idées et des hommes (La Philosophie de la liberté et de la joie)
- 15 Jueves 22.35.- Le Livre du mois Special TF-1
- 16 Viernes 13.50.- Sports équestres (Prix des Haras)
- 17 Sábado 14.05.- Restez donc avec nous (V)
- 20.30.- Numéro Un

Resum de programes del circuit català de

- 14 Dimecres 13.30.- De bat a bat
- 14.00.- Miramar
- Tarda 17.15.- Giravolt
- 15 Dijous 13.30.- Barcelona RTVE
- 14.00.- Miramar
- Tarda 17.15.- Personatges
- 17.45.- Català amb nosaltres
- 16 Divendres 13.30.- Tot art (suplement setmanal)
- 14.00.- Miramar
- Tarda 15.30.- Arxiu de Records
- 17 Dissabte 11.00.- Terra d'escudella
- 13.30.- Miramar Esportiu
- 19 Dilluns 13.30.- Miramar Esportiu
- 14.00.- Miramar
- Tarda 17.15.- Música en viu
- 17.45.- Català amb nosaltres
- 20 Dimarts 13.30.- Tot art
- 14.00.- Miramar
- Tarda 17.15.- Lletres catalanes

A partir de les 15 hores, els programes s'emeten per la segona cadena.

- 18 Domingo 19.25.- Les animaux du monde: le désert de Gobi
- 19 Lunes 21.55.- Histoires extraordinaires D'après Edgar Poe
- 20 Martes 22.00.- La légende des chevaliers aux cent huit étoiles

A-2

PELÍCULAS

- 14 Miércoles 21.35.- L'échange (S)
- 15 Jueves 15.00.- Les Perles de la Couronne (CD)
- 16 Viernes 22.50.- Tristana (D)
- 17 Sábado 20.30.- Le Chandelier
- 18 Domingo 15.40.- Sur la piste des Cheyennes (S)
- 19 Lunes 22.20.- Paris-New York
- 20 Martes 20.30.- Louis XI ou La Naissance d'un roi

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 14 Miércoles 15.00.- Le monde merveilleux de Disney
- 15 Jueves 20.35.- Des journées entières dans les arbres
- 16 Viernes 20.30.- Les folies-Offenbach (S)
- 17 Sábado 14.50.- Sport
- 18 Domingo 20.30.- Musique and music
- 21.40.- Opéra. (L'Inde, une musique venue de la Mer)
- 19 Lunes 20.30.- Allo Charles (V)
- 20 Martes 17.00.- Bartleby

Interferències

F. Garrido Pallardó

Joguines i més juguines. Els "engrescanens" lluiten pel pa i la botifarra, encara que l'austeritat se'n vage a dida.

Begudes i més begudes. Els "engrescaembriacs" defensen les mongetes, encara que els fetges se'n vagin al diastre.

Cigarrets de tota mena i mesura. Tabacalera promou els interessos, encara que els bronquis i goles ens matin.

Així que ja ho veieu. Què fem? Sense austeritat, els individus anem al dimoni; i amb austeritat, empreses

FR-3

PELÍCULAS

- 14 Miércoles 20.30.- Cria Cuervos (D)
- 15 Jueves 20.30.- La Bible. Superproducción
- 16 Viernes 21.30.- Les grands Fleuves (Le Nil)
- 17 Sábado 20.30.- Comment ne pas mourir
- 18 Domingo 22.30.- La Grosse Tête Italiana
- 19 Lunes 20.35.- Cléopâtre (Elizabeth Taylor, Richard Burton)
- 20 Martes 20.35.- Zorro (Alain Delon)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 14 Miércoles 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)
- 15 Jueves 23.30.- Réussite
- 16 Viernes 20.30.- Vendredi (L'univers des jouets)
- 17 Sábado 18.45.- Entrez dans la dance
- 20.00.- Spécial outre-mer
- 18 Domingo 21.30.- Festival international du court-métrage de Lille
- 19 Lunes 20.00.- Les jeux de Noël
- 20 Martes 17.30.- Animation jeunesse en collaboration avec Europe 1
- 20.00.- Les jeux de Noël

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (CD) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policíaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

que mantenen individus van al dimoni, també.

Aleshores, fóra bo distreure's. Però, com ho farem, si la Tele cada vegada esdevé més doctoral, informativa i "culturera"?

Diu una revista de molt tiratge: "Con Televisión Española no hay más remedio. O se toma o se cierra".

Nosaltres, doncs, tanquem. A tall de comentari, és el millor que es pot fer. Hem plegat i els hem deixat amb la paraula a la boca.

Però, per a dir-ho tot, ens resulta tristíssim que la Tele dictatorial fos molt més distreta i no gaire admissible que en temps d'obscurantisme es rigüés de vegades.

Fútbol**¡No pudo ser! El Hospitalet venció al Figueres (2-1)****Los albiazules terminaron el primer tiempo con ventaja en el marcador**

(Crónica especial para 9 PAÍS).— El colegiado de turno, el Sr. Amar-gant, estuvo francamente bien en su cometido y su labor fue mas que aceptable. Enseñó una sola tarjeta de amonestación al central Méndez.

ALINEACIONES

HOSPITALET: Alcántara; Palau, Méndez, Roma; Martínez, Céspedes; Boneu, Guillermo, Morelló, Vilaseca y Balmes. (Cheles).

FIGUERES: Miret (2); Semis (3), Cortada (3), Torrens (2); Echegoyen (2), Vilar (1); Vilarrodá (2), Cros (2), Fernández (3), Pagés (3) y Ornad (1). En la segunda mitad, Martínez (1) suplió a Fernández.

GOLES

El primer período finalizó con el resultado de 0-1 y llegó este primer tanto a los 32 ms. de partido. Cros fue autor material del mismo al rematar un pase de Pagés tras varios rebotes. A los 51 ms. llegaba el empate

Trofeu 9 PAÍS al jugador de la U.S. Figueres más regular de la temporada

Puntuació del partit Figueres-Masnou, disputat el dia 8: Miret (3); Semis (3), Torrens (3), Ornad (3); Bartolomé (3), Busquets (1), Martínez (2), Vilarrodá (3), Cros (3), Fernández (3), Pagés (3) y Echegoyen (3).

PUNTUACIÓ GENERAL

Busquets, 55 punts; Pagés, 54; Cortada, 53; Echegoyen, 52; Bartolomé, 50; Ornad, 48; Vilarrodá, 47; Miret, 43; Durán, 41; Fernández, 40; Semis, 32; Torrens, 31; Cros, 21; Vilar, 15; Martínez, 13; Calvo, 7 i Salazar, 6.

para el conjunto de casa en gol de Céspedes. El tercer y definitivo tanto también fue favorable para el Hospitalet, por lo que se deshizo la igualada y daba el triunfo a los barceloneses. Era el m. 65 cuando el delantero centro Morelló atinó en su chut sorprendiendo al meta forastero. Total 2-1.

DOS CARAS DIFERENTES

Como las monedas, este encuentro tuvo su cara y su cruz. En la primera fase, el once visitante se adelantaba en el marcador y ponía en apuros al marco de Alcántara en alguna otra oportunidad. Un claro ejemplo lo tenemos en el m. 34 de juego, cuando Vilarrodá escapó con un balón y, tras sentar a un zaqueo contrario, quiso burlar al portero local haciendo pasar el esférico por encima, pero el cuero salió fuera por poco. Si llega a entrar, el encuentro se habría puesto en un escalofriante 0-2 para el Hospitalet. Pero, como decimos, no pasó del susto y todo quedó igual.

LA SEGUNDA PARTE DECISIVA

Efectivamente, el Hospitalet empató primero y se adelantó definitivamente más tarde, con lo que pasó de

un inquietante resultado en contra, a otro totalmente positivo y favorable para sus aspiraciones. En aquellos últimos tres cuartos de hora, el once de casa fue más incisivo y forzó la máquina al máximo para derrotar al, hasta aquellos momentos, líder del grupo. Aunque, hemos de reconocer que la victoria fue costosa y difícil de conseguir. Que los figuerenses vendieron cara su derrota y, hasta nos atreveríamos a decir que, con algo más de suerte, hasta pudieron sacar algún punto.

AUSENCIAS DECISIVAS

En la formación del Figueres, se notaron a faltar algunos hombres considerados como titulares. Bartolomé, Busquets y Durán, asiduos en casi todas las alineaciones anteriores, fueron bajas en este partido. El primero por culpa de las tarjetas y los dos restantes, por lesiones. Esto, a no dudar, mermó las posibilidades foráneas al tiempo que daba cierto respiro al Hospitalet. Pues de sobras es sabido que estos hombres en el centro del campo dan aplomo y seguridad al conjunto. Asimismo, el cambio de Martínez por Fernández, tampoco resultó y el entrante no hizo olvidar al saliente.

Consolidar posiciones

(De nuestra Redacción, Por Joaquim Ballester).—Sabido es que, en nuestra ciudad, diferentes clubs y equipos compiten en variadas especialidades deportivas; pero ahora vamos a centrar nuestro breve comentario en boxeo y fútbol. Pues, de viernes a domingo, individualmente y en equipo, Manuel Massó y el Figueres respectivamente, tienen dos importantes citas en que dirimir sus diferencias deportivas.

El púgil M. Massó, expondrá su título europeo en Barcelona frente al también español Roberto Castañón. De que revalide o no su corona, depende en gran manera su futuro boxístico.

El Figueres, por contra, lo tiene mucho más fácil. Al menos, sobre el papel. Ante el equipo de La Cava no es presumible surjan demasiados contratiempos para salir airoso. Pero estos dos puntos que se litigarán son de mucha importancia. Ya que el Barcelona, en las últimas jornadas está "intratable" y su marcha ascendente, pone muy difícil las cosas al once unionista.

Esperamos, pues, que tanto Massó como el Figueres, salden sus actuaciones con sendos triunfos y consoliden sus posiciones.

Resultados y Clasificaciones

TERCERA DIVISION GRUPO III

La Cava, 4; At. Montsó, 2.
L'Hospitalet, 2; Figueres, 1.
Masnou, 1; Júpiter, 1.
Horta, 0; Barcelona, 2.
Reus, 2; Oliana, 0.
Andorra, 3; Gimnàstic, 2.
Montcada, 3; Europa, 1.
Vic, 1; Badalona, 2.
Malgrat, 7; Gavà, 1.
Endesa, 3; Sp. Maonès, 1.

Clasificación: Barcelona, 24 puntos; Figueres, 23; Gimnàstic, 21; Endesa, 21; Andorra, 20; Júpiter, 19; Horta, 19; Reus, 19; L'Hospitalet, 19; Europa, 18; Gavà, 16; Badalona, 16; La Cava, 15; Masnou, 14; Sp. Maonès, 14; Malgrat, 13; At. Montsó, 13; Montcada, 13; Oliana, 10; Vic, 9.

REGIONAL PREFERENTE

Olesa, 1; Granollers, 1.
Palamós, 1; Valls, 2.

Sant Celoni, 0; Bufalà, 1.
Puigreig, 5; Cornellà, 1.
Can Oriac, 1; Amposta, 0.
Tortosa, 2; Igualada, 0.
Santboià, 2; Manresa, 1.
Artiguenc, 2; Torelló, 1.
Sants, 2; Vilafranca, 1.
Barceloneta, 1; Olot, 3.

Clasificación: Olot, 22 puntos; Vilafranca, 21; Igualada, 19; Granollers, 18; Sants, 17; Artiguenc, 17; Santboià, 17; Olesa, 16; Valls, 16; Sant Celoni, 15; Barceloneta, 15; Cornellà, 14; Palamós, 13; Torelló, 13; Manresa, 13; Can Oriac, 13; Puigreig, 12; Bufalà, 11; Amposta, 9; Tortosa, 9.

PRIMERA REGIONAL GRUPO I

Banyoles, 3; Rosès, 1.
Bisbalenc, 4; Palafolls, 2.
Linàs, 4; Sant Roc, 2.
Arbúcies, 2; Lloret, 3.
Premià, 0; Mataró, 1.
Cerdanyola, 1; Besonenc, 3.
Blanes, 2; Sant Hilari, 1.
Llefià, 3; Cardedeu, 0.
Calella, 3; Palafrugell, 1.
Gramenet, 4; Guixols, 0.

Clasificación: Mataró, 23 puntos; Gramenet, 23; Lloret, 19; Linàs, 19; Bisbalenc, 18; Llefià, 18; Palafolls, 18; Besonenc, 18; Rosès, 17; Cerdanyola, 16; Banyoles, 15; Arbúcies, 15; Premià, 13; Guixols, 12; Blanes, 11; Palafrugell, 10; Sant Hilari, 9; Cardedeu, 8; Calella, 8; Sant Roc, 8.

SEGUNDA REGIONAL GRUPO I

Castellfollit, 1; Montagut, 1.
Llançà, 5; Figueres, 0.
La Cellerà, 3; Sils, 1.
Peralada, 1; Los Amigos, 0.
Salt, 0; L'Escala, 0.
Farners, 5; Pontense, 1.
Canet, 0; Anglès, 0.
Vidreres, 1; Amer, 1.
Borrassà, 1; Torroella, 1.
Hostalric, 1; Cassà, 0.

Clasificación: Llançà, con 24 puntos; Pontense, 21; Castellfollit, 20; Anglès, Cassà, Salt, 18; Hostalric, Los Amigos, 16; Farners, 15; Montagut, Peralada, 14; L'Escala, 13; Canet, La Cellerà, Sils, 12; Amer, 11; Borrassà, Figueres, Vidreres, 10; Torroella, 6.

COLABORA CON

UNICEF - ESPAÑA

FIGUERES

Fútbol comarcal

Palamós, 1
Valls, 2

Los locales cedieron los dos puntos en litigio dominando todo el partido, especialmente en el primer tiempo, en que el esférico siempre se mantuvo en la parcela del Valls. Pero la actuación de Jornet, le salvó en cuatro ocasiones en que paró unos balones que parecían imparables.

En la segunda parte, y ya de entrada, los forasteros bombearon una pelota sobre el marco local y ante la indecisión del portero y defensa se coló Lara inaugurando el marcador. En el minuto 4, el mismo Lara de cabeza logró el segundo gol. El tanto para el Palamós, lo consiguió Sánchez II en

un libre indirecto con que fue castigado el Valls.

No debieron perder los locales este encuentro en que fueron superiores siempre en el juego sucediéndose a ritmo veloz sus ataques. Pero el Valls, puesto a la defensiva y apoyado por su portero, malogró la pugna de los delanteros del Palamós.

Partido correcto y bien arbitrado por el señor Soto. Por acumulación de tarjetas se retiró Sánchez I por el Palamós y poco después fue expulsado Vilella por juego peligroso.

Banyoles, 3
Roses, 1

Con el terreno impracticable los locales han conseguido una merecida y difícil victoria, ante un rival que ha lu-

chado a tope en un partido que han abundado las tarjetas amarillas, desatando la roja a Huguet.

GOLES: Jordi (2) y Costebella (1), el último de la tarde lo marcó Valls.
Arbitro: señor López Plaza, bien.

Calella, 3
Palafrugell, 1

El Calella ha vencido y convencido realizando un buen partido, ante un contrario que siendo de mediana calidad, hoy no habría podido de forma alguna contrarrestar la óptima forma que van adquiriendo los locales.

GOLES: minuto 8 Leal (1-0), minuto 30, Nuavas (2-0), minuto 50, Sepu (2-1), minuto 75 Leal (3-1).

Arbitro: Sr. Carretero, bien.

CALELLA: De Haro, Vidal I, Galera, Danés, Toscano, (Mateo), Verdura, Carrera, Llorens (Villar), Leal, Vidal II, Chaves.

PALAFRUGELL: Prieto, Bou, Borrel, Segura, Benavides, Sepu, Dani, Peiró, Ezequiel, Miguel, Félix.

Gramenet, 4
Guixols, 0

Pocos enemigos han sido los azulgranas para inquietar, tan siquiera una sola vez el portal de Sellés. El Gramenet desde el inicio del encuentro ha dominado la situación evolucionando la mayor parte del encuentro en terreno forastero.

GOLES: A los 10 minutos Linares a pase de Ollé, 1-0. A los 21 Tudela. En la reanudación a los 25 el Guixols es castigado con la pena máxima, lanza Celestino, y marca el 3-0. En el 27 Ollé marcó el 4-0 definitivo.

Arbitro: señor Moraleja, regular.

LA SALLE F. "B", 0 - A.D.
LA CASERA-CATALUNYA, 6

Sin muchas dificultades, los juveniles de La Casera se llevaron los dos positivos del terreno de La Salle. Al final de la primera parte y con un resultado de 3-0 a favor de los visitantes, ya quedaba decidido el encuentro. En la segunda parte, se marcaron otros tres goles que pueden ser muy importantes de cara al campeonato, visto el codo a codo que mantienen en la clasificación La Casera y la U.E. Figueras. Fácil arbitraje del Sr. Martínez, que estuvo bien.

LA SALLE F.: Aymá; Sánchez, Vidal, Frigola, Puntonet, Gifre;

LA QUINIELA DE **gris**

Joyeria Relojeria SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas
Talleres de artesanía propios

Agencia Oficial: **CARTIER - OMEGA - LONGINES**
y **CRISTIAN DIOR** de PARIS

VILAFANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

Quiniela Ganadora

1 RAYO VALLECANO-VALENCIA	X	X	2
2 ELCHE-REAL SOCIEDAD	1	X	X
3 GIJON-BETIS	X	X	2
4 BURGOS-BARCELONA	1	X	2
5 REAL MADRID-AT. MADRID	X	X	2
6 SEVILLA-SANTANDER	X	X	2
7 SALAMANCA-HERCULES	X	X	2
8 AT. BILBAO-LAS PALMAS	X	X	2
9 BARACALDO-ALAVES	X	X	2
10 ZARAGOZA-MALAGA	X	X	2
11 TARRASA-GRANADA	X	X	2
12 VALLADOLID-CORUÑA	X	X	2
13 CELTA-OVIEDO	X	X	2
14 HUELVA-SABADELL	X	X	2

PRONOSTICO

1 VALENCIA-AT. BILBAO	X	X	2
2 REAL SOCIEDAD-RAYO VALL.	X	X	2
3 BETIS-ELCHE	X	X	2
4 CADIZ-REAL MADRID	1	X	X
5 SANTANDER ESPAÑOL	1	X	2
6 HERCULES-SEVILLA	1	X	2
7 CALVO SOTELO-ALAVES	1	X	2
8 MALAGA-BARACALDO	X	X	2
9 TENERIFE-ZARAGOZA	X	X	2
10 GRANADA-CORDOBA	X	X	2
11 OVIEDO-VALLADOLID	X	X	2
12 SABADELL-CELTA	X	X	2
13 CASTELLON-MURCIA	X	X	2
14 ALGECIRAS-CEUTA	X	X	2

La "Jean Bouin", un any més

Per Albert Gurt

Latorre, Triado, Frigola, Javier y Vallmajó.

A.D. LA CASERA: Hernández, Pagés, Parra, Santiago, Romero, Ríos; Alforcea, Bueno, Ferrera, Rive-ro y Martínez.

ROSES C.F., 2 - A.D. LA CASERA-CATALUNYA, 1

Importante triunfo local obtenido ante un equipo que hasta ahora se distinguía por su marcha ascendente, según los últimos resultados. Aunque a pesar del tropiezo La Casera continúa ocupando los primeros lugares de la clasificación, esta derrota es un serio aviso si quiere conseguir un puesto privilegiado al final del campeonato. Bueno el arbitraje del Sr. Nemesio que a su órdenes se alinearon: A.D. LA CASERA-CATALUNYA: Perpiñá; Selles, Giménez, Sorribas; Mancebo, Cabero; Capel, Montoro, Bonillo, Baret y Navarro.

Baloncesto femenino

A.D. LA CASERA-CATALUNYA, 62 - L'HOSPITALET-LA CASERA, 61

Con el fin de calibrar hasta donde llegan las jugadoras figuerenses de La Casera, se celebró el pasado jueves un encuentro amistoso contra el Hospitalet de 2ª División. El resultado no pudo ser más satisfactorio para las locales, pues su victoria demuestra verdaderamente la gran valía de sus componentes, que si bien empezaron el partido algo cohibidas ante la categoría del adversario, cogieron el ritmo en la segunda parte y consiguieron lo que parecía imposible al principio. Extraordinario e importante triunfo.

Felicitemos a estas muchachas: Mallol, Prats, Corominas, Junyer, Llop, Hnas. Pi, Puig, Heras y Estevez.

C.B. AMER, 8 - A.D. LA CASERA-CATALUNYA, 71

Correspondiente a la competición de las Juniors Provinciales, la A.D. La Casera se enfrentó al C.B. Amer y consiguió otra brillante victoria. En su visita a aquella población, las juveniles de La Casera pusieron de manifiesto, como siempre, su excelente calidad y la gran preparación a que son sometidas, consiguiendo otro extraordinario triunfo.

Una vegada més, un any més, s'ha celebrat la gran prova del pedestris català, anomenada "Jean Bouin", i que ha donat com a guanyador l'anglès Mac Leod, el qual es va imposar al "sprint" a l'espanyol Cerrada.

LA FEMENINA: UNA PARTICIPACIÓ CADA ANY EN AUGMENT

Nota destacada d'aquest any ha estat la participació d'atletes russos, que per ser la primera vegada han obtingut una bona classificació, ja que Antipov va fer el tercer i Selik el setè, darrera de Mariano Haro, el qual aquest cop no ha estat a l'alçària del seu prestigi de "millor atleta nacional". Possiblement, ha començat la davallada del gran atleta palentí, "erosionat" pels anys.

Els anglesos, com sempre, han estat els millors per equips, en obtenir el primer i el cinquè lloc. Anglaterra, amb la seva personal concepció de l'esport a la manera liberal del passat segle, continua produint grans campions, un darrera l'altre, encara que la concepció socialista de l'"atleta d'estat" no hagi arribat a l'illa.

En femines, va guanyar Encarna Escudero, de Santa Coloma, davant Rosario Gil, del C. N. Reus Ploms, amb gran facilitat, degut a l'absència de la millor atleta espanyola actual: Carme Valero. S'ha de destacar, i no ho diem només pel que fa a aquesta prova, que cada dia és més nombrosa la participació femenina en proves atlètiques de fons, cosa que no fa pas gaires anys ens hauria semblat impossible, ja que la dona o la noia de l'Estat espanyol preferia participar en esports menys atlètics i també menys cansats, com si es tingués una mena de por de practicar uns exercicis fins ací aparentment més masculins; però tot això, em refereixo a la temença, s'ho ha emportat el vent, com s'ha emportat el vent també d'altres complexos.

LA PROVA MÉS CLÀSSICA DE TOT L'ESTAT ESPANYOL

La "Jean Bouin" és la prova més clàssica no sols del calendari atlètic català, sinó possiblement de l'espanyol. Iniciada poc després de la I Guerra Mundial, a la memòria del que fou gran campió francès i "recordman" mundial sobre l'hora, l'any 1913, per un grup d'entusiastes de l'atletisme barceloní, que vèiem en el malaurat campió mort durant la guerra una figura entre gloriosa i tràgica, cosa que feia encara més atractiu el personatge, la competició ha tingut sempre continuïtat, malgrat les dificultats a vèncer. Naturalment que "El Mundo Deportivo", diari que va ser des del primer dia el seu principal suport, ha estat durant molts anys bressol i padrí de la gran prova. Encara que no podem oblidar homes ja desapareguts, com Lluís Meléndez, sense els quals és molt probable que la cosa no hagués arrelat.

LA DIAGONAL, EL LLOC MÉS IDONI

La impossibilitat de disputar la prova a la Diagonal, des d'Esplugues fins a Triomf, va aconsellar traslladar-la al recint de Montjuïc, on és més fàcil d'organitzar-la; però creiem que a la Diagonal resultava no tan sols més espectacular, com és l'anar d'un lloc a l'altre, sinó també més popular.

Però els temps manen. I amb els temps l'automòbil. Aquest no sols desplaça els atletes de lloc, sinó que aparta també el jovent de la pràctica de l'exercici més natural, més sà i més complet que pot practicar l'home, com és córrer a peu, i que una vegada cada any la "Jean Bouin", tot recordant el gran atleta, serveix d'exemple i propaganda.

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
 Clínica Catalunya 50 15 39
 Clínica Figueres 50 31 00
 Clínica Santa Creu 50 36 50
 Creu Roja 50 17 99
 Hospital 50 14 00
 Ajuntament 50 01 00
 Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
 Bombers 50 00 80
 Policia 50 09 29
 Guàrdia Civil 50 13 55
 Taxis 50 50 43 i 50 00 08
 Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Bolsa de Trabajo

DEMANDAS

SE NECESITA contable para importante firma de Figueres. Razón Tel. 50 57 63.

LAVACOCHEs se necesita, con carnet de conducir. Razón Tel. 50 57 63.

OFERTAS

AUXILIAR administrativa de-searia trabajo para oficina. Razón 50 57 63.

SE OFRECE señorita para canguero, preferible fines de semana. Tel 50 57 63.

CHICA para dependienta se ofrece. Razón señorita Fernanda. Tel. 77 03 06.

LICENCIADA EN HISTORIA Y FRANCÉS se ofrece para dar clases particulares. Razón Tel. 50 57 63.

CHICA AUXILIAR administrativa, hablando francés, desearia trabajo para oficina. Razón Tel. 50 57 63.

OFEREIXO PER a treballar en: Publicitat, serveis gràfics, displays, maquetes, embalatges, etc. Experiència 8 anys. Tel. 50 57 63.

SEÑORA 40 años aceptaria trabajo de responsabilidad. Estudios de contabilidad y conocimientos de francés. Razón Tel. 50 38 07.

S'OFEREIX noia per a tenir cura de nens. Raó C/. Dr. Burgas, 30, 3er. 2ª.

9 PAÍS tiene abierta la sección de Bolsa de Trabajo. Todos los anuncios de ofertas serán gratuitos, entendiendo que este periódico ayuda así a las personas que buscan trabajo.

Espectacles

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 15, a partir de les quatre de la tarda: "Sandokán" ("El tigre de Malasia") i "La isla encantada".

Dissabte, dia 17, nit, i diumenge, dia 18, tarda i nit: "Pájaros de presa" i "Fraude matrimonial".

Cinema Patronat

Diumenge, dia 18, a dos quarts de cinc de la tarda: "El monstruo que amenaza al mundo" i "Mil millones para una rubia".

Sala Edison

Dijous, dia 15, nit; dissabte, dia 17, nit, i diumenge, dia 18, a partir de les quatre de la tarda: "Comando Txi-quia" i "En mi casa mando yo".

Cinema "Las Vegas"

Divendres, dia 16, a les 10 de la nit: Recital de Cançó Catalana, amb Jaume Arnella, Rafael Sala, Germans Poltrona i Pere Tàpies.

Sala Juncària

Divendres, dia 16, a les 10 de la nit: Concert commemoratiu del XXV aniversari de la colla sardanista "Figueres". Concert de sardanes i música per a cobla. Cobles: "La Principal de la Bisbal" i "Miramar".

Farmàcies

Dia 14, dimecres
 Dr. Xirau - J. Maragall, 4
 Dia 15, dijous
 Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
 Dia 16, divendres
 Perxas - Rambla, 36
 Dia 17, dissabte
 Ferran - Pujada del Castell, 6
 Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14 (Només tarda de 4 a 8)
 Dia 18, diumenge
 Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
 Dia 19, dilluns
 Deulofeu - Monturiol, 19
 Dia 20, dimarts
 Vidal - Sant Pau, 38

Metges de guàrdia

Dimenge, dia 18
 Dr. Lluís Fina
 C/ San Pedro nº 23
 Tel. 50 34 97

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Velleja i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Anuncios breves

OCASION. A 15 Kms. de Figueres se vende viña de 25 vesanas y olivar de 15 vesanas. Razón *Fincas Gibert*, C/ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62 de Figueras.

EN DELFIA, se vende casa amueblada planta baja y piso, con agua y luz. Superficie 600 m². Razón *Fincas Gibert*, C/ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62 de Figueras.

EN FIGUERES se traspasa libreria en pleno rendimiento. Razón *Fincas Gibert*, C/ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62.

SE TRASPASA supermercado. Razón llamar al teléfono 50 25 36 de Figueras.

HAGA COMO LOS REYES...

compre en **Biel's** ROSAS

Enguany es parla molt de l'Agrupació Mútua

Sempre se'n parla molt, però enguany s'escau el 75.^è Aniversari de la seva fundació i, com és natural, se'n parla més.

Vostè que ens llegeix, tant si és associat com associada, deu sentir la satisfacció de formar part d'aquesta gran tasca col·lectiva.*

Si encara no és soci, vagi en compte a no fer tard!

Recordi-ho: de 16 anys fets a 40 no complerts.

Pensi que tindrà ben garantides les prestacions econòmiques que l'Agrupació Mútua li ofereix:

Per: **Malaltia.** Prestació econòmica fins a 500 ptes. diàries.

Alta Cirurgia. Prestació econòmica en cas d'intervencions quirúrgiques.

Invalidesa. Pensió mensual fins a 30.000,- ptes.

Mort. Quantitat per als hereus fins a 500.000,- pessetes.

Orfenesa. Pensió mensual fins a 7.000,- ptes. per cada fill, fins que compleixin 20 anys. Pels fills minusvàlids, tota la vida.

Cirurgia Infantil. Prestació econòmica per a intervencions quirúrgiques dels fills, fins als 16 anys.

Premi a l'Antiguitat Mutualista. Fins a 100.000,- ptes. anuals, als 65 anys, si porta 40 anys d'associat.

L'organització de l'Agrupació Mútua li ofereix la manera d'associar-se pagant quotes molt diverses, d'acord amb les exigències de la seva economia.

Què espera per ser un més de la colla?

Segurament més d'un parent o d'un amic li han parlat de l'Agrupació Mútua. Escolti-se'ls i després vingui'ns a veure o telefoni'ns. Li donarem tota la informació que desitgi.

*Novembre 1977: ja passem de 190.000 associats!

AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Granvia, 621 Telèfon 318.18.00 Barcelona-10